Udfordringen

... hele kirkens ugeavis

Søndag den 9. november 2025 * Uge 46 * * Årgang 53

"Deraf kan vi vide, at vi er af sandheden, og over for ham kan vi bringe vort hjerte til ro, hvad end vort hjerte fordømmer os for; thi Gud er større end vort hjerte og kender alt."
(1. Joh. 3, 19-20)

Kirker over hele landet inviterer lokalsamfund og politikere til valgdebat

Valgtema: Side 4, 5 og 19

Ny bog: Eli fortæller om sine 491 dage som gidsel hos Hamas i Gaza

Side 15

Tre år efter sin omvendelse fik iranskfødte Naser et kald til at blive præst

Side 3

"Jesus har altid forbløffet mig. Hans godhed favner alle områder af mit liv"

Side 9

Støt forfulgte kristne syd for Sahara

Mens kirken vokser, forfølges kristne i stor stil. Læs om forfølgelserne, og hvordan du kan støtte

Side 12-13

Håb for i morgen

- En knust drøm
- Barnløshed
- Adoption.
- ADHD

Denne bog er en mors gribende og ærlige fortælling om at finde håb i kaos.
Om at stå midt i stormen – i et ensomt land.
Men det er også en fortælling om, at troen på Gud midt i kaos giver styrke og håb til at fortsætte.

Hosianna.dk

Stig Tøfting taler om tro med pastor emer. Flemming Baatz.

Stig Tøfting - om livet, troen og fortrydelsen

'Lad os tale om tro - Aarhus' invierer til en aften på Godsbanen med Stig Tøfting om livet, troen og fortrydelsen.

Arrangørerne kalder det en helt unik aften i Aarhus med et uventet makkerpar i form af den aarhusianske fodboldlegende Stig Tøfting og tidligere sognepræst i Aarhus Flemming Baatz, som kender hinanden godt.

Aftenen byder på en uformel samtale, der dykker ned i noget af det sværeste og smukkeste i livet – tro og fortrydelse.

Stig Tøfting deler ud af sin livshistorie, der har budt på flere udfordringer end de fleste. Da Stig Tøfting var 13 år, fandt han begge sine forældre døde efter faren havde slået moren ihjel og efterfølgende sig selv. 20 år efter bar han sin egen søns kiste ind i kirken. Stig Tøfting udgav i 2005 bogen 'No regrets'.

Det bliver en aften fyldt med ærlighed, humor og tankevækkende dialog om blandt andet tro og tilgivelse, lover arrangørerne. Der bliver mulighed for spørgsmål, inden samtalen rykker ud til bordene.

"Her kan du lade snakken flyde med gamle venner og nye bekendtskaber, mens vi sammen udforsker livets store spørgsmål over en øl," skriver arrangørerne.

Arrangementet foregår 20. november kl. 19 på Godsbanen i Aarhus.

Simon

Støttekoncert til fordel for fordrevne kristne armeniere

Mission10forty arrangerer en gratis støttekoncert til fordel for fordrevne kristne armeniere fra Nagorno Karabakh. Arrangementet foregår i Vartov, Farvergade 27, 1463 København K mandag den 17. november 2025 klokken 18.30 – 21.00.

Ud over koncerten med den armenske koncertpianist Irina Hayrapetyan vil Nagorno Karabakhs fordrevne statsminister, Artak Beglaryan, fortælle sin historie.

Tidligere statsminister Artak Beglaryan er nu flygtning.

Pianist Irina Hayrapetyan

Artak Beglaryan lever i dag som flygtning i Jerevan, hovedstaden i Armenien. Han formåede som det eneste medlem af regeringen i Nagorno Karabakh at flygte, da Aserbajdsjan angreb i september 2023. Resten af regeringen sidder den dag i dag fængslet som gidsler i Baku, Aserbajdsjans hovedstad.

Artak Beglaryan mistede sin far i krigen, da han var fire år gammel. Han blev blind som seksårig, da han kom for tæt på en granat. Han mistede sin mor, da han var 16 år. Som 30-årig blev han ombudsmand for menneskerettigheder, som 33-årig statsminister for Nagorno Karabakh, og som 35-årig blev han flygtning.

Artak Beglaryan vil fortælle om: fremtiden for flygtningene og deres humanitære behov, den aktuelle sikkerhedspolitiske situation i Armenien og fredsaftalen, som præsident Trump fik de to lande til at indgå – uden frigivelse af gidslerne og uden omtale af det besatte Nagorno Karabakh.

Læge og daglig leder Kim Hartzner vil fortælle om Mission10fortys arbejde blandt de 120.000 kristne flygtninge fra Nagorno Karabakh – og om, hvordan vi bedst kan støtte og hjælpe dem.

Bodil

Ugens profil: Ditte Rejnholdt Rudolfsen

KFUM-Spejderne får ny generalsekretær

Foto: KFUM-Spejderne i Danmark

I årevis har Ditte Rejnholdt Rudolfsen arbejdet med at skabe og styrke meningsfulde fællesskaber. Fra den 1. december står hun i spidsen for KFUM-Spejderne i Danmark.

Når Ditte Rejnholdt Rudolfsen tiltræder som generalsekretær, bliver det på mange måder en tilbagevenden til rødderne. Som tidligere søspejder og aktiv i Overture Network har hun i sin ungdom været tæt på spejderbevægelsens værdier og fællesskaber.

Stort potentiale

Ditte kommer med mange års ledererfaring – senest som sekretariatsleder i Sammenslutningen af Unge Med Handicap (SUMH). "Jeg glæder mig helt vildt til at blive en del af KFUM-Spejderne og arbejde med en organisation, der både har en stærk historie og et tydeligt ønske om at udvikle sig. Det er et sted med et vigtigt formål og et stort potentiale.

Efter mange år med at bygge organisationer og initiativer op fra bunden glæder jeg mig virkelig til at træde ind i noget, der står solidt. Men jeg tror samtidig på, at man godt kan rokke lidt ved tingene uden at tippe båden," siger Ditte Rejnholdt Rudolfsen.

Rekruttering og værdier

Et af Dittes store fokusområder bliver medlemsudviklingen – særligt fastholdelsen. "KFUM-Spejderne er gode til at rekruttere – men vi skal blive endnu bedre til at fastholde. Det handler om at forstå, hvornår fastholdelse bliver svær, og hvordan vi kan skabe attraktive fællesskaber i alle livsfaser," siger hun.

Med sin baggrund som religionssociolog har Ditte også et særligt blik for den balance, KFUM-Spejderne rummer som organisation med et kristent fundament i en mangfoldig tid:

"Det er superinteressant, hvordan vi kan være en organisation med rødder i kristne værdier og samtidig være relevante for dem, der ikke nødvendigvis deler det afsæt. Det er både fagligt og værdimæssigt interessant at arbejde med," siger hun.

Netop denne balance ser hun som en styrke ved KFUM-Spejderne: en organisation, der tør stå ved sit værdigrundlag – og samtidig favne bredt.

Forperson hos KFUM-Spejderne i Danmark, Tobias Wermuth Simonsen, glæder sig til samarbejdet og ser frem til at få Ditte i spidsen for organisationen. "Vi er utroligt glade for at byde Ditte velkommen som generalsekretær. Hun kommer med en stærk kombination af værdimæssig forankring, politisk og strategisk indsigt samt mange års ledelseserfaring fra civilsamfundet. Vi ser frem til at fortsætte arbejdet med at føre KFUM-Spejdernes strategi ud i livet – til gavn for vores lokale grupper og de mange børn og unge, der bliver klar til at rykke verden med vilje."

Ditte Rejnholdt Rudolfsen er uddannet religionssociolog fra Københavns Universitet, hvor hun skrev speciale om religiøsitet i spejderbevægelsen. Hun kommer fra en stilling som sekretariatsleder i Sammenslutningen af Unge Med Handicap (SUMH), hvor hun har været siden 2018.

Tidligere har hun blandt andet arbejdet i departementerne i Integrationsministeriet og Socialministeriet, hvor hun har været med til at opbygge den frivillige integrationsindsats fra bunden.

Fakta om KFUM-Spejderne i Danmark

KFUM-Spejderne har omkring 25.000 medlemmer.

Den største aldersgruppe hos KFUM-Spejderne er børn på 9 år.

Læs mere om KFUM-Spejdernes strategi på kfumspejderne.dk

Bodil

Norsk generalsekretær i Areopagos

Den 1. januar 2026 vil Hallvard Olavson Mosdøl overtage posten som generalsekretær i Areopagos efter Silje Kvamme Bjørndal.

"Bestyrelsen i Areopagos glæder sig meget over at kunne præsentere Hallvard som vores nye generalsekretær," fortæller Poul Erik Knudsen, bestyrelsesformand i Areopagos på organisationens hjemmeside.

Hallvard Olavson Mosdøl

International erfaring

De seneste ni år har Hallvard Olavson Mosdøl været sognepræst i Lillestrøm menighed. Han har desuden tidligere arbejdet som sømandspræst i London og som førstelektor i praktisk teologi ved MF videnskabelige højskole.

"Hallvard kommer til opgaven med en stor og bred erfaringsbaggrund, især inden for norsk, men også internationalt kirkeliv. Vi oplever Hallvard som en visionær person, der med fokus på fællesskabets betydning formår både at lytte og at lede projekter fra idé til virkelighed," fortæller Poul Erik Knudsen.

Dialogarbejde

Hallvard fortæller, at han gennem mange år har været engageret i økumenik og interreligiøst dialogarbejde samt ledet kirkelig organisationsudvikling i en kontekst præget af mobilitet og livssynsmangfoldighed:

"Vi lever i en tid præget af øget polarisering. Arbejdet med dialog bliver stadig vigtigere. Areopagos' vision om at bidrage til, at flere mennesker kan erfare fred, mening og sammenhæng i tilværelsen – det dufter af evangeliet."

Han lader sig også inspirere af den historie og arv, som Areopagos udspringer af:

"Lige siden begyndelsen, fra Karl Ludvig Reichelt og Notto N. Thelles tid, har organisationen vist en fascinerende evne til at forene åbenhed, faglighed, nysgerrighed, dybde og Kristusefterfølgelse med innovationskraft."

Besøger Hong Kong

Selvom Hallvard formelt tiltræder som generalsekretær den 1. januar 2026, deltager han allerede i november i en rejse til Hongkong for at besøge vores partnere på Tao Fong Shan og blive bedre bekendt med Areopagos' internationale arbejde.

"Areopagos har et stort potentiale til at nå endnu længere ud med sit program og sit opdrag – både i Norden og i Asien. Samtidig med at vi arbejder på at udvide vores rækkevidde, skal vi bevare sammenhængskraften i en kompleks og international organisation og fortsætte det gode samarbejde med vores partnere på Tao Fong Shan i Hongkong," fortæller han.

Nu ser han frem til at lede processen med Areopagos' strategiarbejde – og til sammen med medarbejderne i Norge og Danmark at styrke organisationens synlighed og gennemslagskraft:

"Jeg føler mig privilegeret over at få lov til at bygge videre på alt det gode arbejde, der allerede er gjort i Areopagos. Jeg glæder mig til det, der ligger foran. Det føles lidt som at komme hjem."

Værdifulde kompetencer

Bente Mikkelsen Pahus, landechef i Areopagos Danmark, udtaler om stillingen:

"I Areopagos Danmark er vi så glade og taknemlige for ansættelsen af Hallvard Mosdøl. Han kommer til os med stor viden om vores arbejde og organisation allerede.

Hallvard har et langt og dygtigt CV med mange relevante og fagspecifikke kompetencer. Han tænker økumenisk, han forholder sig aktivt til både dialog og praksis i hverdagen, og han er et stærkt kort, også når det gælder vores forestående arbejde med vores strategi."

"I staben har vi haft mulighed for et kort møde med Hallvard, og her har vi mærket, at han også har værdifulde kompetencer, når det gælder ledelse, nærvær til staben og tanker om det, vi skal nå i fællesskab mellem Danmark, Norge og med partnere i øst. Vi glæder os til 1. januar 2026."

Bodil

Naser har en særlig tjeneste for farsitalende i Danmark

I den danske folkekirke har man ansat Naser Rezaeih, som talerør og facilitator for farsitalende, som opsøger eller er medlem af folkekirken. Desuden er han ansat som præst på deltid henholdsvis i Christianskirken i Aarhus og som kirke-kulturmedarbejder i Apostelkirken i København.

Af Lisbeth Morell Jepsen

Når Naser skal beskrive sin tjeneste i kirken, siger han:

"Jeg har en hyrdetjeneste med omsorg for hele gruppen og for den enkeltes trivsel i gruppen. Jeg har også et kald fra Gud til at forkynde hans ord. Når jeg siger, at jeg er forkynder, er det, fordi jeg skelner mellem forkyndelse og undervisning. Forkyndelse handler om, at Gud lægger et budskab på hjertet, som rammer ind i menneskers hjerter, mens undervisning handler mere om vers for vers at forstå Bibelen."

Allerede tre år efter Naser kom til tro på Jesus, vidste han i sit hjerte, at Gud havde kaldet ham til at være præst. Det var en viden, som han holdt for sig selv, og der var ingen, som vidste det.

En dag ved tandlægen blev han derfor noget overrasket, da tandlægen spurgte ham, om han var præst. For ham blev denne oplevelse en af mange bekræftelser på præstekaldet.

Han fik også opringninger og beskeder fra sit netværk fra nogle, som havde drømt, at han var kaldet til tjeneste. Dengang troede han, at han ville blive præst i en frikirke, fordi han vidste, at det krævede et langt teologistudie at blive præst i Folkekirken.

Naser koncentrerede sig om at fuldføre de arbejdsopgaver, som han fornemmede, at Gud lagde tilrette for ham. Han vidste, at hvis Gud havde kaldet ham som præst, ville Gud også selv åbne dørene for ham.

Men Gud havde andre planer.

Naser fik mulighed for at tage et to-årigt teologiforløb med seks måneders uddannelse ved Pastoralseminariet i Aarhus, hvilket kvalificerede ham til at blive præst i den danske folkekirke.

"Jeg troede ikke på, at jeg ville bestå eksamen, men Gud var mig nådig og lod mig bestå eksamen. Det var i december 2022. Jeg blev ansat i Christianskirken i 2024. Jeg er med til, sammen med andre gode præster, at give farsitalende en følelse af at høre til i den danske folkekirke," siger Naser med lys i øjnene og et taknemmeligt smil.

Blev kristen

Det var i 2002 i en aarhusiansk frikirke, at Naser tog det forbudte spring at konvertere til kristendommen og blive døbt til at tilhøre Jesus Kristus. For ham var det en fem-årig proces, hvor han jævnligt kom i kirken og hørte forkyndelsen.

Inden da havde han i en årrække drypvist studeret Bibelen for at finde ud af, hvad den indeholdt.

Det var usikkerhed på fremtiden, som i 1997 fik Naser til at opsøge den kristne kirke i håbet om at finde svarene der.

"Usikkerheden var en gave fra Gud, som fik mig til at kigge opad og søge ham. Der er ikke så megen social kontrol over for muslimer, som er rejst til et andet land. Hvis jeg havde boet i Iran, havde det nok været en længere proces for mig. Først i løbet af 2002 forstod jeg, hvordan det er med frelsen, idet ordene i prædikenerne ramte mig og overbeviste mig. Så jeg kalder mig kristen fra 2002. Min iranske kone, som jeg mødte her i Danmark, blev efterfølgende også kristen."

Eftertænksom og ydmyg

Naser fortæller om sig selv, at han generelt godt kan have det sådan, at han tænker meget over, hvad han siger. I andre interviews er Naser blevet beskrevet som en ydmyg mand, hvilket jeg adresserer og beder om uddybning.

"Ydmyg og ydmyg," siger han og fortsætter: "Ja, man kender jo sig selv og sine fejl og sine synder. Ydmygheden er en erkendelse, som ikke kommer fra mig selv. Den er kommet, fordi jeg ved, hvor langt væk vi som mennesker kan være fra Gud."

Da Peter i Bibelen så den kæmpe fiskefangst, som Jesus gav dem, kastede han sig ned for Jesus og sagde "vig fra mig Herre, for jeg er ikke værdig". Det er nogenlunde sådan, Naser også har det. Efter han blev kristen og blev døbt, mindede Gud ham om ting, som han havde sagt og gjort, der var forkerte.

Selvom Naser, der har boet i Danmark i 41 år, ikke var praktiserende muslim, undrede flere af hans venner og bekendte sig over, at han begyndte at komme i en Frikirke. Det faldt ham naturligt at dele sin tro med dem, og forklare dem, hvad synd er, og at den adskiller os fra Gud. I sin omgangskreds har han generelt mødt respekt for beslutningen om at konvertere.

En farsitalende menighed bliver til

I 2015 begyndte han at komme i Christianskirken i Aarhus, som er en del af den danske folkekirke. Den daværende menighedsrådsformand opfordrede Naser og hans farsitalende ven til at starte en farsitalende menighed.

Det gjorde de. I løbet af et par måneder var der 15 farsitalende kristne i gruppen. I begyndelsen var det Naser, som holdt andagt, når de mødtes. Med tiden kom der flere modne kristne i gruppen, som også prædikerede.

I dag er den farsitalende menighed i Christianskirken på omkring 40-45 medlemmer.

Han fortæller, at den danske folkekirke har gjort et stort og godt arbejde for at møde herboende iranere og afghanere. Der er blevet investeret økonomisk for eksempel på nytårsfejring for iranere, sådan som de kender det fra Iran. Og den åbenhed og gæstfrihed husker man som iraner.

Nasers bedste råd til farsitalende kristne, som bor her i landet, er, at man skal lade være med at vende Gud ryggen, selvom man er blevet skuffet over Gudsbilledet i Iran. At man skal prøve den ægte vare, som der står om i Bibelen, fordi Gud er vores far, og en rigtig, rigtig god far. Det er ofte ikke sådan, han er blevet fremstillet. Derfor er det endnu mere væsentligt at prøve at komme i kirke.

"Særligt Folkekirken er meget rummelig," siger Naser, som fortsætter: "Fordi der er et øget tilsyn med præster, er der mindre risiko for at en præst bliver manipulerende."

"Desværre kan Iranere både have fået dårlige oplevelser i hjemlandet og her i Danmark. Der er nogle, som har fået dårlige oplevelser her i Danmark. Vi skal ikke måle kristendommen ud fra det, der står i Bibelen," siger Naser.

Iranskfødte Naser Rezaeih i Christianskirken i Aarhus, hvor han er ansat på deltid. Kirken har i dag en farsitalende menighed på omkring 40-45 medlemmer. Foto: Simon Morell

"Det er vigtigt at være opsøgende og nærværende overfor fremmede, også selv om der er en sprogbarriere. Som etnisk dansker er man i sit hjemland, og man kan med fordel opsøge fremmedsprogede. Man kan give dem hånden. Det at hilse på en anden ved at give hånd er et tegn på accept."

At give hånd er tegn på accept

Hvad er dit bedste råd til etniske danskere, som ønsker at møde og byde iranere velkommen her i Danmark?

"Det er vigtigt at være opsøgende og nærværende overfor fremmede, også selv om der er en sprogbarriere. Som etnisk dansker er man i sit hjemland, og man kan med fordel opsøge fremmedsprogede. Man kan give dem hånden. Det at hilse på en anden ved at give hånd er et tegn på accept. Man skal ikke være bange for sprogbarrieren og lade sig begrænse af den. Det at hilse og at være nærværende er en god begyndelse."

Naser ønsker sig, at den gode tendens med farsitalende i folkekirken fortsætter.

Han tænker, at folkekirken er et trygt og godt sted at søge hen for konvertitter, som oprindeligt havde en anden religion.

Naser er bosiddende i Aarhus sammen med sin kone. Ægteparret har en voksen datter, der bor i København.

Vi slutter interviewet med at tale lidt om et bønnemøde, vi begge var til. Og om dengang, vi kom i den samme kirke. Naturligvis giver vi hinanden hånden og siger: "Vi ses."

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

KLUMME

Guds sabbatshvile

I forrige uges klumme skrev jeg om, hvordan sabbatsdagen var tiltænkt et særligt fokus for menneskets første og vigtigste relation til Skaberen og fællesskabet med ham som sabbatshvilens egentlige grund. Problemet er, at vi mennesker siden søgte at skabe en sabbatshvile på egne præmisser.

Gud indledte da en mission om at genoprette den oprindelige intimitet ved at udvælge et folk. Dette folk endte efter mange år som slaver under stormagten Egypten, en 'antisabbat', hvor de trællede frugtesløst for en fremmed nation af afgudsdyrkere. Til sidst råbte de til Gud for hjælp, og han hørte dem.

De ti plager som Gud sendte over Egypten for at få Farao til at udfri israelitterne, er som omvendte udgaver af de ti skabelsesord, Gud talte i skabelsen. Hvor det oprindeligt skulle "vrimle" (!) med levende væsner til velsignelser for verden, kravlede (!) der nu frøer rundt, som ødelagde jorden. Hvor verden oprindeligt blev forsynet med frugtbare træer til overflod, åd græshopperne nu "al … frugt på træerne", så der "intet grønt blev tilbage på træerne" (2 Mos 10,5.15). Den niende plage af mørke, sendte Egypten helt tilbage til urdybets mørke. Den antisabbat som Egypten har skabt, er som en annullering af selve skabelsens orden og sammenhæng.

Det er ud af denne tilstand, Gud udfriede israelitterne – og han gjorde det ved at dele vandene, ligesom han gjorde det på skabelsens andendag.

I folkets efterfølgende lovprisning fremgår det, at de forstår det, der er sket som en tilbagevenden til skaberværkets oprindelige tilstand. Et nærstudie af, hvordan Edens have er beskrevet i Bibelens første kapitler, afslører nemlig, at dens konstruktion afspejler den helligdom, hvor Gud senere tager bolig hos sit folk. Netop det motiv præger hele deres lovprisning: "I din styrke førte du dem til din hellige bolig… den helligdom, dine hænder har grundfæstet" (2 Mos 15,13.7).

Guds udfrielse af israelitterne er altså udtryk for nyskabelse. Gud vil genoprette det oprindelige skaberværks fuldkommenhed, og derfor også den originale sabbatshvile, som mennesket har opgivet.

Sabbatten får et udvidet perspektiv, nemlig Guds ønske om at genoprette det, der er brudt i verden. Det er værd at notere sig, når samfundsledere opmuntrer til åndelig oprustning i krisetid.

Sabbatshvilen henter sin nyskabende kraft i relationen indadtil til Skaberen og ruster os til at leve med samme genoprettende tilgang til den lod af Guds skaberværk, som han har kaldet os til at forvalte.

Af Daniel Lønborg Andersen, bibelunderviser i Israelsmissionen

Udfordringen

Udfordringen er en **selvejende** fælleskirkelig ugeavis med stof fra både **frikirker og folkekirken.** Avisen finansieres af abonnementer og annoncer og er **uafhængig** af såvel kirker som organisationer. - 2025: Årgang 53. Medlem af avisernes organisation Danske Medier. ISSN nr. 0902-5693

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse: Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Anne Manning-Pedersen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Spørg Panelet: Anne Manning-Pedersen, Poul Henning Krog, Filip Smidt, m.fl.
Annoncer@udfordringen.dk:
Erik Damm og Lisbeth Thomsen

Abonnement@udfordringen.dk
Troels Hertzum
Bogsalg@udfordringen.dk
Bogholderi@udfordringen.dk
Henriette Pallesen
Hjemmesider: udfordringen.dk
hosianna.dk (bøger, musik, film)
Revision: Redmark, Århus.
Tryk: Jysk Fynske Medier.
Medl. af Danske Medier. ISSN 0902-5693

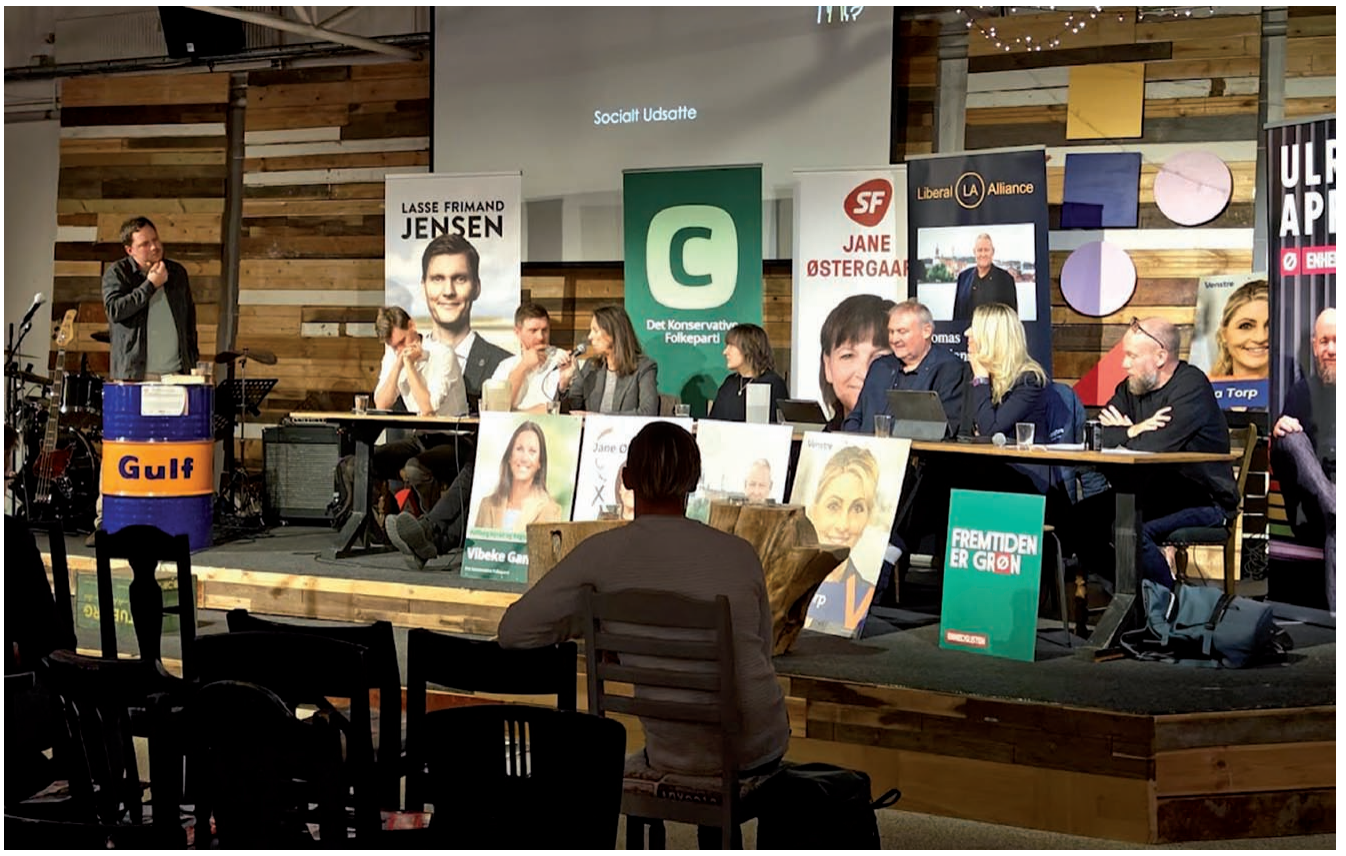

Kirkernes Sociale Arbejde i Aalborg afholdt den 29. oktober et vælgermøde med oplæg af borgmester Lasse Frimand Jensen og repræsentanter fra seks andre partier. Debatten blev ledet af valgmenighedspræst Pelle Kviesgaard. Foto: Elias Dam

Vælgermøde hos Aalborg Valgmenighed om næstekærlighed og socialt ansvar

Det diakonale samarbejde 'Kirkernes Sociale Arbejde' i Aalborg havde arrangeret vælgermøde i Aalborg Valgmenigheds lokaler.

Af Bodil Lanting

Vælgermødet i Aalborg, som det diakonale samarbejde 'Kirkernes Sociale Arbejde' havde arrangeret hos Aalborg Valgmenighed, bød på en glimrende debat og en positiv stemning blandt de deltagende politiske kandidater.

Det vurderer projektleder for Kirkernes Sociale Arbejde, Thomas Willer. Debatten, som blev ledet af valgmenighedspræst Pelle Kviesgaard, handlede primært om de forskellige kandidaters socialpolitik, menneskesyn og politisk medborgerskab.

Oplæg om Den barmhjertige samaritaner

Som en indledende kommentar skulle hver kandidat give et oplæg med udgangspunkt i den berømte lignelse om den barmhjertige samaritaner ud fra deres respektive politiske ståsted.

Den nuværende borgmester Lasse Frimand Jensen deltog også i debatten som spidskandidat for Socialdemokratiset, og han udtalte efterfølgende, at det var den bedst forberedte debat, han havde deltaget i. Og han ville meget gerne forsætte dialogen med kirkerne i Aalborg efter kommunalvalget.

Lidelse kræver handling

Dansk Oase skriver om det særlige vælgermøde:

Projektleder Thomas Willer fra Kirkernes Sociale Arbejde fortæller, at politikerne var blevet bedt om på forhånd at læse lignelsen om Den barmhjertige samaritaner og reflektere over den.

"Uanset om man repræsenterede Liberal Alliance eller Enhedslisten, var der bred enighed om, at når mennesker lider, kræver det handling – ikke kun ord. Der blev dog udtrykt forskellige synspunkter på, om ansvaret for lidelse primært ligger hos det enkelte menneske eller i samfundets strukturer.

Debatten kom også omkring temaer som unges trivsel, placering af varmestuer og andre aktuelle sociale udfordringer i Aalborg.

Stemningen var positiv, og politikerne roste både mødeformen og kirkerne for deres indsats i civilsamfundet. Arrangementet blev oplevet som et godt eksempel på, hvordan kirkerne kan bidrage til en konstruktiv dialog om socialt ansvar og næstekærlighed i praksis."

Unges trivsel var et af emnerne på vælgermødet i Aalborg Valgmenighed. Foto: Thomas Willer

Kirkernes rolle i politik

Udfordringen har spurgt Thomas Willer, hvorfor kirkerne vælger at blande sig i valgkampen ved at arrangere vælgermøder. Projektlederen svarer:

"Grunden er, at det var Kirkernes Sociale Arbejde, der arrangerede valgmødet. Der var ingen andre, der tog den samtale op om, hvordan vi bedst tager os af de udsatte i vores by.

Vi havde bedt politikerne læse lignelsen om Den barmhjertige Samaritaner. Og alle var enige om, at når vi ser en, der lider, har vi et ansvar for at hjælpe. Men så var der jo forskellige løsningsforslag, som afspejler de forskellige politiske opfattelser: Nogle mener, at systemet skal hjælpe, og andre mener, at det er den enkeltes ansvar.

Det var fedt at se disse forskelle i spil, og politikerne syntes også, at det var ret sjovt. Det er i hvert fald det, de har givet udtryk for. Og vi vil helt sikkert fortsætte med denne slags arrangementer.

Borgmesteren syntes vi skulle holde sådan et møde en gang om året," slutter Thomas Willer.

De unge mødtes til valgdebat i stedet for den sædvanlige prædiken på tirsdagsmødet i Rønne. Foto: Benjamin Kaas Rasmussen.

50 unge til valgdebat i LM-Kirken Østbornholm

50 unge blev klogere efter en aften med valgdebat om unges trivsel, åndelig oprustning og frivillighed i LM-Kirken Østbornholm den 28/10.

For de fleste af de bornholmske kristne ungdomsforeningers medlemmer er det kommende kommunalvalg første gang, de skal til stemmeurnerne.

Men fordi de unges stemmer er vigtige for både politikere og demokratiet, havde gruppen fra Fælles Missionske Unge ændret deres program tirsdag aften. Normalt mødes de unge til prædiken, bøn, kage og kaffe, men denne aften var prædikanten byttet ud med syv kommunalpolitikere og prædikenen med en to-timers valgdebat.

Aktive i lokalsamfundet

"Som kirke er vores primære opgave at tale om Gud og tro, men vi er en aktiv del af vores lokalsamfund, og derfor er det vigtigt for os med valget. Vi beder for det, og så ville vi også prøve at gøre vores for at klæde de unge på til at tage del i politik med det her valgmøde," fortæller aftenens vært og præst i LM-Kirken Østbornholm Anders Due Solgaard.

"Jeg synes, det var fint, at der kom nogle unge mennesker fra det kirkelige miljø til et valgmøde. Det var tydeligt, da vi startede, at folk markerede, at de var i tvivl om, hvad de skulle stemme. Og til sidst markerede folk ret tydeligt, at de var blevet klogere," fortæller indremissionær Palle Kure.

På en almindelig ungdomsaften kunne han selv have prædiket, men denne aften ledte han debatten som moderator. At tro og politik blev blandet sammen i LM-Kirken Vestbornholms rammer i Rønne, gjorde ham ikke noget:

"Som kristne mennesker har vi et ansvar for den klode, land og by, vi er sat i, og det er bl.a. gennem politisk indflydelse – ved at stemme, engagere os eller kontakte politikerne, at vi kan arbejde for gode forhold for vores lokalsamfund – og det er jo en kristen ting."

Politik i unges øjenhøjde

De unge fik mulighed for at stille spørgsmål undervejs i debatten direkte til politikerne, og det var 18-årige Mathilde Dahl Hansen glad for.

"Det har været fedt at høre om politik i en lidt mere ung øjenhøjde og i det trygge fællesskab, jeg allerede kender. Jeg mødte op, fordi jeg var meget i tvivl om, hvad jeg skulle vælge. Jeg har manglet et indspark fra politikerne, for jeg kan læse mig frem til rigtig meget, men jeg vil også gerne have øjenkontakten – og også kunne spørge lidt ind til, hvorfor de mener, hvad de gør. Jeg er klogere nu end før mødet."

Vennerne Gustav Moseholt og Silas Madsen havde taget vejen fra Nexø, og de blev også klogere, inden de skal sætte deres første kryds.

"Det var spændende, og jeg blev klogere. Selvom jeg nu synes, at de var meget enige. Jeg havde nok håbet, at jeg ville blive klogere på, hvad der adskiller dem, men det tror jeg ikke, jeg blev. Men det var dejligt, at de var så positive over kristendommen og dens værdi i debatten om åndelig oprustning," fortæller han, inden vennen Gustav fortæller, at han blev klogere i løbet af aftenen.

"Det var fedt. Politikerne sagde, at de unge ikke kommer så meget til politikerne – men når politikerne kommer til de unge på en aften, hvor vi allerede mødes, så er det lettere at blive klogere på hinanden. Det er jeg blevet – jeg lå på hele paletten før aftenen, og nu er jeg nede på en 2-3 stykker, som jeg skal overveje frem mod valget."

Bøn for politikerne

Aftenen sluttede med bøn for både politikerne og det kommende valg, inden der som sædvanligt var kaffe, kage og mulighed for at få drøftet de sidste ting med politikerne.

Deltagere i panelet var Kristoffer Kromand fra Konservative, Morten Riis fra Enhedslisten, Betina Juhl Tychsen fra Kristendemokraterne, Sebastian Bærnthsen fra Venstre, Maria Kjærgaard fra Socialdemokratiet, Sabine Lyngbjerg fra Dansk Folkeparti og Sebastian Bloch Jensen fra Socialistisk Folkeparti.

Betina Juhl Tychsen fra Kristendemokraterne siger om arrangementet:

"Det var virkelig interessant at være med til vælgermødet og lytte til, hvad de unge førstegangsvælgere synes er vigtigt. Jeg er imponeret over deres engagement og de mange relevante spørgsmål, de stillede. Samtalen om, hvordan vi kan inddrage unge mere i demokratiet og gøre det meningsfuldt og relevant for dem, er utrolig vigtig.

Jeg tager med mig, at de unge gerne vil være en del af demokratiet – men at vi som politikere skal finde nye og mere tidssvarende måder at inddrage dem på. Vi skal være dér, hvor de er – ikke omvendt. Vi kom også ind på unges mistrivsel, som er en udfordring, vi må tage alvorligt."

Fælles Missionske Unge er et samarbejde med Luthersk Missions Ungdom, Evangelisk Luthersk Missions Ungdom og Indre Missions Unge.

Red.

To kirker samler fem borgmesterkandidater i Randers

Vælgermødet finder sted bare to dage før krydset skal sættes. Temaet er: Hvordan bliver Randers Danmarks bedste by at bo i?

To af Randers' mest besøgte kirker, Frikirken Randers og Kronjyllands Frimenighed, er gået sammen om at afholde et stort vælgermøde i anledning af kommunalvalget. Vælgermødet finder sted søndag den 16. november fra kl. 13.00 til 14.30 i Frikirken Randers på Mariagervej i Randers.

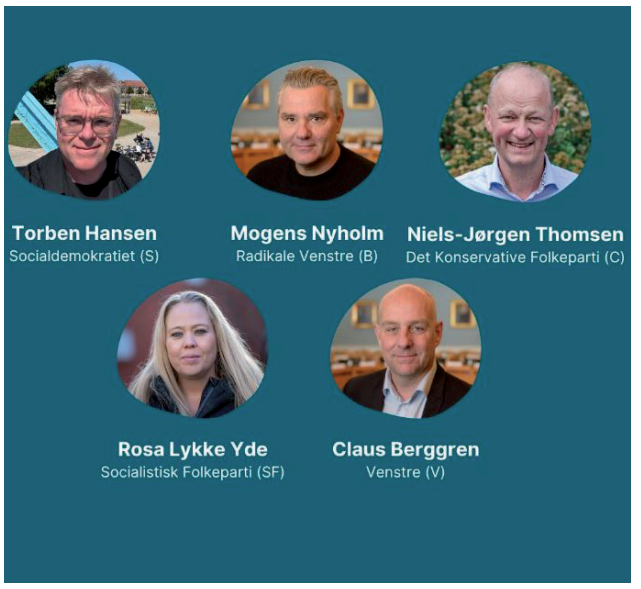

Fem borgmesterkandidater vil i Frikirken Randers give hvert deres bud på, hvordan Randers bliver Danmarks bedste by at bo i.

Temaet for debatten er 'Hvordan bliver Randers Danmarks bedste by at bo i?' oplyser Rolf Bro Weber fra Kronjyllands Frimenighed.

Ikke mindre end fem borgmesterkandidater har takket ja til at deltage i debatten.

Deltagerne inkluderer Socialdemokratiets nuværende borgmester Torben Hansen, Radikale Venstres Mogens Nyholm, Konservatives Niels Jørgen Thomsen, Socialistisk Folkepartis Rosa Lykke Yde og Venstres Claus Berggren.

Med dette valgmøde får deltagerne mulighed for at møde og høre de fem kandidater debattere de vigtigste emner for kommunen, lover arrangørerne.

Kirkerne elsker deres by

Om baggrunden for samarbejdet og vælgermødet forklarer Rolf Bro Weber:

"I Frikirken Randers og Kronjyllands Valgmenighed elsker vi Randers. Vi vil gerne – i samarbejde med politikerne i byen – gøre en forskel i Randers. Og så vil vi gerne klæde vores medlemmer og alle andre, der møder op, godt på til at sætte deres X det rigtige sted."

Alle er velkomne til vælgermødet – uanset om man kommer i en kirke eller ej. Dørene åbner kl. 12.30, hvor der er mulighed for at købe en sandwich inden debatten begynder kl. 13.00.

Borgmesterkandidaterne

De fem borgmesterkandidater, der deltager, er:

- Torben Hansen - Socialdemokratiet
- Mogens Nyholm - Radikale Venstre
- Niels Jørgen Thomsen - Konservative
- Rosa Lykke Yde - Socialistisk Folkeparti
- Claus Berggren - Venstre

Praktisk Information

- Hvad: Kommunalvalg - Vælgermøde
- Hvem: Arrangeret af Kronjyllands Frimenighed og Frikirken Randers
- Hvornår: Søndag den 16. november, kl. 13.00 - 14.30
- Hvor: Frikirken Randers, Mariagervej 117, 8920 Randers NV
- Program: Dørene åbner kl. 12.30 med mulighed for at købe en sandwich. Selve vælgermødet starter kl. 13.00.
- Adgang: Alle er velkomne, skriver Rolf Bro Weber på vegne af begge kirkerne.

Bodil

LEDERARTIKEL

De forfulgte kristne har brug for din hjælp

I denne uges avis har vi på midtersiderne fokus på forfulgte kristne i Afrika syd for Sahara - nærmere bestemt Open Doors' underskriftskampagne til støtte for disse.

Når vi aktivt går ind i kampagnen for at samle underskrifter, skyldes det blandt andet en stor frustration og en stor medfølelse med de forfulgte kristne.

Artiklen blev planlagt inden Donald Trump kom med sin udmelding om, at hvis ikke forfølgelserne af kristne i Nigeria stopper, vil han overveje at gribe militært ind.

Jeg må give Donald Trump, at han på sin egen måde faktisk gør det, vi egentlig gerne vil have; han sætter fokus på problemet og vil beskytte de kristne, og han gør det på netop den måde, som man kan gøre det som politiker og ikke mindst som en magtfuld politiker som Donald Trump.

Så kan vi kristne, som hverken har politisk eller militær magt, gøre det, som vi er kaldede til: nemlig at bede og på alle andre tænkelige måder støtte og hjælpe vores kristne brødre og søstre.

Men hvorfor lige de kristne i Afrika? Kunne og burde man ikke også gøre mere for alle mulige andre, som bliver forfulgt? Jo, det kunne og burde man, og det ene udelukker heldigvis ikke det andet. Når det lige præcis er de forfulgte kristne syd for Sahara, vi sætter fokus på, skyldes det flere ting. Blandt andet, at der indtil for ganske nyligt, før Trump meldte sig på banen, ikke har været ret meget fokus på dette. Derudover ganske simpelt fordi de er vores kristne brødre og søstre, og ikke mindst fordi kirken lige nu vokser voldsomt netop i Afrika syd for Sahara, og det derfor helt åbenlyst også må ses som en åndelig kamp, når kristne i disse områder oplever stor forfølgelse.

Når danske medier som DR og Politiken i kølvandet på Donald Trumps udmelding kører historier, der er vinklede på, at kristne ikke oplever mere forfølgelse end andre befolkningsgrupper, vidner det om en manglende vilje og tillid blandt disse medier til at tro på de beretninger, der kommer fra nogle af dem, som ved allermest om det - herunder Open Doors i Danmark og Open Doors internationalt.

Som du kan læse i vores artikler på side 12 og 13, er der større forfølgelse og større usikkerhed forbundet med at være kristen end ikke at være kristen i disse områder.

Vi skal selvfølgeliig ikke gøre det mere sort/hvidt end nødvendigt, hvilket Open Doors i øvrigt er meget dygtige til ikke at gøre. Tværtimod viser de nuancerne og kompleksiteten. Det er ikke kun kristne, det går ud over, og det er ikke altid rigtigt, når der florerer videoer og historier på internettet om massakrer og drab på kristne.

Så altså hermed en stor opfordring til at gå ind på Open Doors' hjemmeside og give din støtte i form af en underskrift - og lige så vigtigt, bede for de forfulgte kristne.

Det kan føles småt at sidde her i trygge Danmark og smide en enkelt lille bøn af sted, men det er det ikke.

Mange, der har oplevet kriser, kender også til følelsen af at være båret i forbøn gennem det svære. Det samme gælder i dette tilfælde. Vi er en del af samme legeme. Og lige nu lider en del af dette legeme. Så selvfølgelig skal vi bede, og selvfølgelig er vi nære nok til, at det giver mening.

Simon Thidemann
Ansvarshavende redaktør

UGENS PRÆDIKEN

Anne Manning-Pedersen

Teolog, bibellærer og rådgiver

Hvad er det virkelige formål med et mirakel?

Søndagens tekst er historien om en rig embedsmand, som sandsynligvis havde alt, hvad penge kunne købe. Men ansigt til ansigt med døden, var hans penge til ingen nytte.

Tro er en rejse, der begynder med at høre. Vi får ikke at vide, hvor denne mand havde hørt om Jesu kraft til at helbrede, men det havde han, og det var nok til at få ham til at rejse 32 km til Kana for at bede Jesus om at tage turen med tilbage, for at helbrede sønnen, der lå døende i Kapernaum.

I vers 47 begyndte han med at bønfalde Jesus om at komme og helbrede hans søn, men hans bøn ændrede sig hurtigt til et krav om, at Jesus skulle komme hurtigt, før sønnen døde. Det er muligt, at han på grund af sin høje position troede, at han kunne give Jesus ordrer, men han måtte lære, at jordisk position og ejendele ikke betyder noget, når man møder Gud. Alt, hvad der betyder noget, er lydighed mod Mesterens ord, og alene dette garanterer et gennembrud.

Den autoritet, som Jesus talte med, da han sagde: "Gå hjem; din søn lever", forårsagede et paradigmeskift i denne mands tro. Han havde ikke kun hørt om Jesus og var kommet til ham, men nu var han villig til at handle på det, han havde hørt. Uden yderligere spørgsmål begyndte han tilbagerejsen til Kapernaum.

Denne øjeblikkelige lydighed mod Jesu ord fortæller meget om denne mands tro. Han havde rejst en dagsrejse i håb om, at Jesus ville rejse tilbage med ham og helbrede hans søn. Men her var alt, hvad han havde - et ord fra Jesus - der forsikrede ham om hans søns helbredelse, og han valgte at handle på det ord.

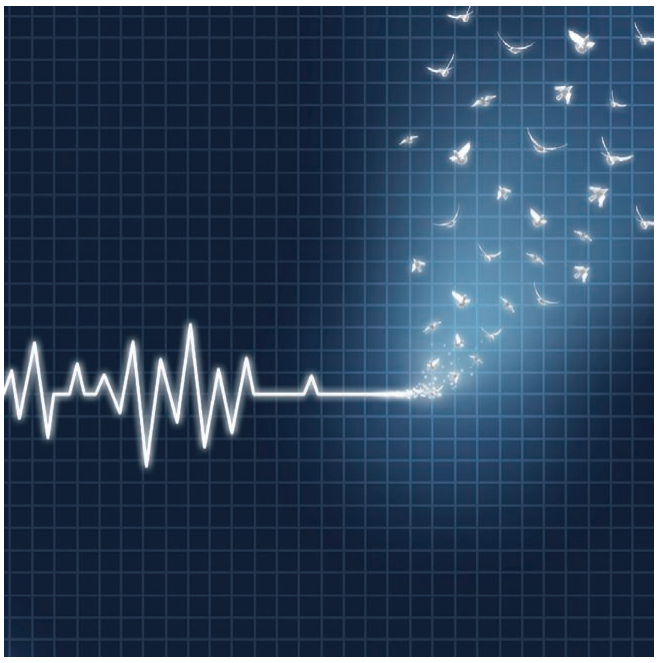

Formålet med et mirakel er ikke helbredelsen i sig selv, men først og fremmest at føre os til tro på Ham, som giver evigt liv. Foto: Bigstock

De fleste mennesker vil sige "At se er at tro". Men sand tro tror, før den kan se! Denne mand tog et modigt skridt ved at rejse hjem, uden nogen garanti udover et ord fra Jesus om, at hans søn ville leve.

Jeg spekulerer nogle gange på, hvordan hans sindstilstand var på turen hjem. Havde han ren tro, eller spekulerede han på, om han gjorde det rigtige ved at rejse tilbage på blot et ord fra Jesus? Hvad nu, hvis der ikke skete noget som følge heraf, og hans søn ikke blev helbredt? Hvad ventede ham derhjemme? Hvordan ville han reagere, hvis hans søn blev helbredt? Eller hvis han ikke blev det?

Vers 50 fortæller os, at manden troede på Jesu ord, og han gjorde, hvad Jesus sagde. Jeg tror, at nøglen til hans mirakel var en kombination af Jesu ord og hans lydighed mod det.

Som forælder kan jeg forestille mig de millioner af tanker, der kunne have fløjet frem og tilbage i ham under hans hjemrejse. Men han forblev beslutsom, og hans tro blev belønnet! Der står, at mens han var på vej, mødte hans tjenere ham og fortalte ham, at hans søn var i live.

Da han hørte, at hans søn var helbredt, var hans svar meget interessant. Han spurgte sine tjenere, hvornår helbredelsen havde fundet sted. Svaret han fik fra sine tjenere bekræftede, hvad han havde troet. Det var Jesu ord, der helbredte hans søn. Eller var det det? Vers 50 fortæller os, at manden troede på Jesu ord, og han gjorde, hvad Jesus sagde. Jeg tror, at nøglen til hans mirakel var en kombination af Jesu ord og hans lydighed mod det. Begge dele virkede sammen for hans mirakel.

Hvordan endte denne historie? Manden og hele hans familie kom til tro på Jesus. Det er det ultimative formål med mirakler. De er ikke kun beregnet til at opfylde vores jordiske behov, men til at bringe os ind i en levende evig tro på Ham, som gør mirakler. Hvis mirakler opfylder vores behov uden at ændre os, går vi glip af hele pointen. Men hvis mirakler fører til, at vi kommer til tro på Jesus – Frelseren som gør mirakler – så er formålet med mirakler opfyldt.

Vi læser i Joh. 20,31: Jesus gjorde også mange andre tegn, som hans discipel så; dem er der ikke skrevet om i denne bog. Men dette er skrevet, for at I skal tro, at Jesus er Kristus, Guds søn, og for at I, når I tror, skal have liv i hans navn.

Tro bringer os til Jesus, tager ham på ordet og bør resultere i, at vi får liv i hans navn. Det største mirakel er ikke at helbrede en dødsfeber. Det største mirakel er at opleve evigt liv gennem livgiveren – Jesus. Amen.

Prædikentekst: Joh. 4,46-53

Den kongelige embedsmand i Kapernaum

Jesus kom nu atter til Kana i Galilæa, hvor han havde gjort vand til vin. Der var en kongelig embedsmand, hvis søn lå syg i Kapernaum.

Da han hørte, at Jesus var kommet fra Judæa til Galilæa, tog han hen til ham og bad ham om at komme med derned og helbrede hans søn; for han lå for døden.

Da sagde Jesus til ham: »Hvis I ikke får tegn og undere at se, tror I ikke.« Den kongelige embedsmand svarede: »Herre, kom med derned, før mit barn dør.«

Jesus sagde til ham: »Gå hjem, din søn lever.«

Manden troede Jesus på hans ord og gik; og allerede mens han var på vej hjem, kom hans tjenere ham i møde og fortalte, at hans dreng var i live.

Han spurgte dem så ud om, i hvilken time han havde fået det bedre, og de svarede: »I går ved den syvende time forlod feberen ham.«

Da forstod faderen, at det var sket netop i den time, da Jesus havde sagt: »Din søn lever.« Og han og hele hans husstand kom til tro.

Bibeltekst bringes med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab og er fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992. © Det Danske Bibelselskab 1992.

Af Kirsten Krog
Cand. mag.

Ikke at gøre, men lade sig gøre

Marie-Antionette de Geuser var svagelig gennem hele sit korte liv, og hun syntes ikke, at hun havde noget at give Gud. Men hun forstod, at hun måtte lade Gud vokse og måtte opleve sig selv som et elsket "intet".

Man taler om at vokse i troen. Men en kristen vækst er i virkeligheden en vækst nedad. Som Johannes Døberen sagde, da han pegede på Jesus: "Han bør vokse, men jeg blive mindre". Eller som én af mine bibelskolelærere sagde en gang for mange år siden: "Vi kristne skal have det ligesom koens hale, der vokser nedad". Med andre ord er den eneste sande åndelige vækst den, at Jesus bliver større for og i os.

En, som både har levet og udtrykt dette på en hel særlig måde, er en ung fransk kvinde ved navn Marie-Antionette de Geuser, der levede fra 1888 til 1918. I sit korte liv oplevede hun meget svaghed og sygdom. Som barn var hun genert og nervøs, og fysisk var hun ikke stærk. Som otteårig fik hun leddegigt, og hun havde problemer med at spise og sove.

Meget tidligt havde hun samtidig en længsel efter at give Gud noget, men netop pga. hendes svaghed, følte hun ikke, at hun havde noget at give. Dette blev imidlertid hendes første lektion i at lade Gud vokse og hende selv blive mindre.

I dag, hvor vi taler meget om selvværd og selvtillid kan hendes ordvalg måske støde os, når hun taler om sig selv som et intet, men hvis vi ser bag dette, har hun noget vigtigt at lære os om, hvad helliggørelse i virkeligheden går ud på.

En fattigdom, som gør rig

Hun skriver: "Der eksisterer en fattigdom […] som Gud lader mig praktisere allerede nu. Det er den sande fattigdom, at man er berøvet alt og ikke har noget at give Gud.

Den største vederkvægelse man har, når man elsker, er at kunne bevise det ved at give sig selv, men det formår jeg ikke, eftersom jeg er et intet. Det er ikke bare sådan, at jeg ingenting har, jeg er helt enkelt intet.

Det er som om min sjæl er fuld af ild, og jeg tror, det er Kærligheden. Og denne ild vil have noget at brænde op, den vil sprede sig. Men jeg synes ikke, jeg har noget, som kan brænde. […] Det eneste jeg formår, er at overgive mig uden forbehold. […] Jeg tror ikke jeg skal gøre andet end at acceptere alt i fred, glæde og kærlighed, og når den brændende ild har fortæret alt, kommer Jesus selv og sætter sig i mit sted og giver den hellige Treenighed al den herlighed, taksigelse og kærlighed, som jeg gerne vil give ham."

Med andre ord er den fattigdom i os, som vi kæmper imod, i virkeligheden vejen til ægte rigdom og storhed, fordi den, der lever i en sådan total hengivelse, ikke længere er begrænset af sine egne sparsomme ressourcer, men lever i og af Guds uendelighed og grænseløshed.

Man behøver ikke at nøjes med at elske Gud med sin egen menneskelige og begrænsede kærlighed; man kan elske ham med hans egen guddommelige og grænseløse kærlighed.

Redskab til at optænde en kærlighedsbrand

Igen påpeger Marie-Antoinette, at vores lidenhed og svaghed ikke er en hindring for, at Gud kan bruge os – snarere tværtimod. Hun bruger billedet af en skovhugger og af det træmateriale, han bruger. Her er der store brædder af ædelt træ, som er lige til at sælge, og så er der alt resttræet, alle stumperne, der samles sammen og bruges som brænde:

"Nu vel, jeg synes, at Kirken er en stor skov for Gud", skriver hun. Det materiale, som er ædelt træ kan han bruge som byggemateriale.

Men der findes også de små stykker, som tilsyneladende ikke er noget værd og ikke kan bruges til noget: "Men for alligevel at anvende dem, lader Gud dem brænde i sin kærlighed. Meningen med dem er, at de skal fortæres helt og holdent for at varme og optænde de andre i Kærligheden. Gud anvender dem til at optænde den kærlighedsbrand, som skal fortære hele verden".

At leve af Guds handlen

Derfor skriver Marie-Antoinette også om denne opdagelse: "Siden jeg helt har tilpasset mig til Gud alene, kan jeg bare følge direkte med og så at sige leve af hans handlen ved helt at være tilintetgjort for at kunne give ham fuld frihed […]. Jeg tror, at om man af egen kraft ophøjer sig, støder man hurtigt på en grænse pga. ens egne kræfter. [

[Men] hvis man derimod stiger ned i sin egen elendighed ved at gøre sig til intet, så tror jeg, at man ved jeg'ets yderste grænse falder i hans favn, og det er, hvad der er sand hellighed, hans egen."

Men hendes fortsættelse er også vigtig: "Jeg ser ikke længere på mit intet, på min urenhed, jeg vil glemme alt for at miste mig selv i Gud".

"Jeg har ingenting gjort, men jeg tror også, at det er hans vilje, at jeg helt enkelt skal lade mig gøre," udtalte Marie-Antionette de Geuser (1888 - 1918)

Lad dig gøre af Gud

Men overgivelsen til Guds vilje har været en lang proces for hende, hvor hun først kun glimtvis har forstået og kunnet leve i og af Gud - men efterhånden mere og mere.

Disse glimt kan ind imellem virke frustrerende, fordi man ikke kan fastholde dem. Det, som det ene øjeblik er en åbenbar indsigt, er i det næste øjeblik omsluttet af mørke. For endnu ser vi i et spejl, i en gåde, som Paulus udtrykker det i Korintherbrevet.

Men selve det frustrerende ved ikke at kunne forblive i Gud er en stor nåde, fordi det langsomt lærer os, at alt beror på Gud. Helliggørelsesprocessen består ikke så meget i at gøre noget, som i at blive stadig mere åben, så Gud kan gøre det i os: "Jeg har ingenting gjort, men jeg tror også, at det er hans vilje, at jeg helt enkelt skal lade mig gøre", udtrykker Marie-Antoinette det så rammende.

Vægten løftes mere og mere fra hende og lægges på Gud: "Min stræben er ikke længere at træde ud af mig selv for at gå til Gud, men bare at forblive i ham. Jeg må snarere åbne mig mod himlen end lukke af for jorden. I stedet for at glemme mig selv, skal jeg kun tænke på ham. I stedet for at ofre og fornægte mig selv, skal jeg nu bare se på ham og give ham plads.

Jeg tror ikke længere, jeg behøver at stræbe efter forvandlingen, men bare gøre den mere og mere strålende. Jeg tror, jeg skal betragte ham uden ophør, og det er ved at se på ham, at værket fuldendes".

Da elastikken sprang

Derfor kan hun da også skrive: "Det ser for mig ud til, at jeg indtil nu har været lukket inde i mig selv, og når nåden fik mig ud af mig selv for at føre mig op i de højere regioner, var der altid en elastik, der trak mig tilbage til mørket. Men denne gang sprang elastikken, og jeg forblev i ham. Gud alene er mit Alt.

Jeg ønsker intet andet og al min lykke er at omgås med de tre guddommelige personer i Treenigheden, at tage del i den evige samtale, som foregår i Helligånden i kærlighedens enhed".

Guds vilje

Så helliggørelse er ikke en vækst opad, men snarere en vækst nedad, forstået på den måde, at den består i, at vort eget gradvis må vige pladsen for Guds vilje. Vejen dertil kan være smertefuld, for det er sin sag at give slip på egne ambitioner og planer og nå dertil, hvor man erkender, at Gud er alt, og jeg et elsket "intet".

Vor værdi ligger ikke i, at vi kan en masse og er elskelige, men i, at vi er elsket og villet af Gud. Og vor tjeneste for ham bærer frugt ikke ved, at vi gør en hel masse, men ved, at vi lade ham virke igennem os.

Som Marie-Antoinette siger: "At bare være hans levende vilje, det er det, som er hele mit liv, hele min fred og hele min lykke". – Ikke at gøre en masse, men lade sig gøre!

Serie: "Mirakler i hverdagen"

Guds forsørgelse kan se vidt forskellig ud

Poul Henning Krog deler et udpluk af forskellige forsørgelsesmirakler, som han har erfaret for nyligt.

Af Lisbeth Morell Jepsen

En kvinde i Frikirken Langeland gik til tandlæge i juni med stærke smerter i sin ene kindtand. Røntgenbillederne viste, at der var infektion. Det krævede en temmelig dyr rodbehandling. Ferieplaner, økonomi og manglende lyst til tandlægebesøg medførte, at tandlægen gik med til at udskrive penicillin til kvinden.

Hun fik også et økonomisk overslag over næste skridt i behandlingen. Kvinden begyndte at bede Jesus om helbredelse. Penicillinen virkede. Alligevel kom smerterne kort tid efter tilbage.

Kvindens tro var vokset, og hun bad igen til Gud og takkede for sin helbredelse. Smerterne forsvandt fuldstændig. Et tandlægebesøg for nylig bekræftede resultatet.

"Smerterne var væk og kvinden tog nye skridt i troen på Gud. Hun fortalte, at hun så troen som en gave fra Gud," siger Poul Henning.

Det er allerede betalt

En tirsdag i september mødtes Poul Henning med andre præster, som sammen bad for Fyn. I den forbindelse delte en af præsterne en trosstyrkende historie.

Han fortalte om de sidste års vækkelse blandt iranerne. Han sagde, at vækkelsen i Iran breder sig som en steppebrand til trods for mangel på både kirker og præster. Han fortalte også om en muslimsk kvinde, som var kommet til tro på Jesus. Hun var kommet til emnet i Bibelen om, at Gud er vores far, og Gud er min far.

Hun var økonomisk presset og havde ikke penge til at købe de ting, som hendes datter havde brug for til skolestart.

Kvinden tænkte ved sig selv: "Når Gud er min far, vil jeg bede ham om hjælp - han kan give mig skoletaske og alt, hvad jeg har brug for til min datters skolestart."

Da hun var inde i byen, mødte hun en mand, som hun talte kort med. Denne mand kom senere på dagen og ringede på hendes dør. Han sagde: "Jeg har det sådan, at jeg skal sige til dig, at du kan gå ned i en bestemt butik, og tage det fra hylderne, som du har brug for, det er der allerede betalt for."

Kvinden var helt rundt på gulvet og tumlede et par timer både med tankerne og med oplevelsen. Hun gik derefter ned i den anviste butik.

Hun bad igen til sin himmelske far, fordi hun også manglede penge til medicin til sig selv.

Da hun kom frem til kassen med de mange ting, oplevede hun ganske rigtigt det, som manden havde sagt.

Ekspedienten sagde: "Det er helt rigtigt, du kan tage det, du har brug for - det er allerede blevet betalt for."

Læge, præst og forfatter Poul Henning Krog har flere vidnesbyrd om mennesker, som på overnaturlig-vis har oplevet Guds indgriben i deres liv. Arkivfoto.

"Det kan ikke passe, det kan ikke passe, jeg kan ikke forstå det. Jeg tror jo ikke på noget af det med Jesus og helbredelser, men nu har hun lige bedt for mig, og smerterne er fuldstændig væk."

Kvinden var dybt rørt og havde tårer i øjnene.

Ekspedienten sagde: "Der er lige en ting mere, du skal have". Han trak en kuvert op af lommen. I kuverten var der præcis det beløb i kontanter, som kvinden havde brug for til sin medicin.

Kvinden begyndte at græde og var helt overvældet over Guds mirakuløse forsørgelse.

"Samme aften i Frikirken Langeland til Familienetværk delte jeg denne beretning. Det viste sig, at der var en muslimsk familie til stede, som blev dybt berørt af fortællingen," fortæller Poul Henning.

Rygsmerter helbredes spontant

Den 28. september 2025 var Karin Kühl på besøg i Frikirken Langeland for at tale og bede for syge.

Det var blevet annonceret i ugeavisen, at hun skulle komme, og der var fuldt hus. Cirka 30 gik til forbøn.

Poul Henning talte i forbindelse med mødet med en grædende kvinde på omkring 30 år.

Hun sagde: "Det kan ikke passe, det kan ikke passe, jeg kan ikke forstå det. Jeg tror jo ikke på noget af det med Jesus og helbredelser, men nu har hun lige bedt for mig, og smerterne er fuldstændig væk."

Hun græd, fordi Gud havde helbredt de daglige rygsmerter, som hun havde haft i fire år.

Hun var på en gang meget glad og taknemmelig, men samtidig i vildrede om, hvad hun nu skulle tro. Hun var døbt og konfirmeret og troede på, at der findes en Gud, men hun læste ikke i Bibelen. Hun var heller ikke bekendt med, at man kan få en personlig relation til Jesus Kristus.

"Jeg har talt med kvinden, der efterfølgende har været i kirken hver søndag. Smerterne er stadig fuldstændig væk, og hun har siden fortalt mange om sin helbredelse. Hun er blevet ramt af Guds kærlighed gennem dette mirakel."

Kundskabsord om graviditet

I den forløbne måned havde Poul Henning en samtale med en præst. De kom blandt andet til at tale om et mirakel, der skete for cirka 25 år siden.

Til en gudstjeneste fik Poul Henning et kundskabsord om, at den pågældende præst og hans hustru skulle få et barn. Det viste sig, at de i meget lang tid havde forsøgt at få børn. Poul Henning mødtes med parret i deres hjem, og de bad sammen til Gud om et mirakel. Knap et år senere fik ægteparret et barn.

Et andet par fra samme familie og slægt, havde samme problem og ønske. De hørte om Guds mirakel og henvendte sig derfor til Poul Henning med henblik på forbøn. Sammen bad de om et mirakel, men miraklet udeblev.

Poul Henning har efterfølgende reflekteret over dette og siger:

"Vi må naturligvis komme frem med alle vores ønsker til Gud, men Gud er ikke en automat, hvor vi hver gang får det bønnesvar, som vi forventer. Hvorfor den ene familie fik et barn, og den anden familie ikke fik et barn – tja – det specielle var, at det var Guds initiativ og ikke vores. Det var Gud, der gav mig et kundskabsord, som jeg handlede på."

"Gud har min ryg"

Da Poul Henning for nyligt opsøgte en hudlæge, fordi han havde forandringer i sin hud i ansigtet, blev han mindet om en oplevelse fra 2023. En oplevelse af at Gud helt konkret havde hans ryg.

Susanne opdagede en plet på Poul Hennings ryg, som hun sagde, han skulle få kigget på.

"Susanne havde efterhånden nævnt nogle gange, at jeg skulle få kigget på min ryg, så jeg spurgte, om hun ville tage et billede af ryggen, så jeg kunne se det, hun så."

Hun tog et billede. Poul Henning, som er læge, kunne se, at der var en anden plet på hans ryg, som lignede forstadiet til den farligste form for hudkræft.

"Den var midt på rygsøjlen, et 5 mm lilla mærke med udløbere. Det lignede forstadiet til en potentiel dødelig hudkræft, som kan invadere fx lunger, og som ofte spreder sig, uden at man opdager noget.

Jeg fik fjernet mærket, som viste sig netop at være forløberen til den mest ondartede form for hudkræft. Fordi det var på min ryg, og fordi det var Susanne som opdagede det, konkluderede jeg, at både Gud og Susanne har min ryg," slutter Poul Henning med et smil.

Jo, én mands bøn er nok

'Samtale med Gud' er en andagtsbog med Gert Grubes bønner til Gud.

"...mange gange kan vi føle, at en enkelt mands bøn er utilstrækkelig. Det er denne skepsis, jeg vil til livs..."
skriver forfatteren i forordet.

2. udgave, 1. oplag

Hosianna.dk

Ruth Kupeian:

"Jesus har altid forbløffet mig. Hans godhed favner alle områder af mit liv"

Ruth Kupeian, der blev født i Beirut som diaspora-armenier og voksede op i Canada, var en af talerne ved Aglow National Konference i 2025. Hendes rørende historie er et vidnesbyrd om, hvordan et liv overgivet til Gud, kan bruges til Hans ære.

Af Anne Manning-Pedersen

Ruth Kupeian var en af talerne ved Aglow National Konference 2025. Hendes rørende historie er et vidnesbyrd om, hvordan et liv overgivet til Gud kan bruges til hans ære.

Kan du starte med at fortælle os lidt om dig selv?

"Jeg er en diaspora-armenier født i Beirut, Libanon. Mine forældre er andengenerations overlevende efter folkedrabet. Deres forældre var velhavende og succesrige jordbesiddere, som mistede deres levebrød og kære, da de blev tvunget ud af det østlige Tyrkiet (Vestarmenien) under 1. verdenskrig.

De var mere heldige end de anslåede 1,5 millioner armeniere, der blev massakreret eller døde af sult under disse deportationer. Ungtyrkerne, der kom til magten på det tidspunkt, ønskede at udrydde "det armenske problem", som de kaldte os.

Som et resultat blev jeg, selv før jeg blev født, frarøvet min fortid - min historie og arv. Da borgerkrigen brød ud i Libanon, kunne min familie immigrere til Montreal i Canada, hvor jeg voksede op. Jeg er den sidste af fem søskende, der ved meget lidt om vores forfædre, og hvor og hvordan de levede."

Troen på Jesus

Hvordan kom du til en personlig tro på Jesus?

"Min mor var en dybt engageret helligåndsdøbt kristen. Så langt tilbage, som jeg kan huske, har jeg haft en følelse af Guds nærvær og omsorg for mit liv.

Som fire-årig stod jeg på en stol i køkkenet og bekendtgjorde for min mor, at jeg havde givet mit liv til Jesus. Hun tog mig ikke alvorligt før et par uger senere, da jeg stod på den samme stol og sagde det samme.

Jeg spurgte hende, om hun havde bemærket, at jeg ikke længere blev sur og kaldte mine søskende grimme navne, når de drillede mig. Denne gang troede hun på mig, og hun glædede sig og gav mig et kram.

Som teenager var jeg frygtelig generet, faktisk så meget, at jeg fuldstændig nægtede at have noget med voksne at gøre. På min 15-års fødselsdag knælede jeg og overgav lidenskabeligt mit liv til Jesus igen. Jeg bad ham også om at helbrede mig for min forfærdelige generthed og lede mit liv efter hans vilje og hensigter.

Det var næsten som et øjeblikkeligt mirakel. Jeg blev ikke bare helbredt for min generthed, men jeg begyndte at opleve Guds vejledning i mit liv meget tydeligt."

Guds vejledning

Fortæl lidt mere om Guds klare vejledning i dit liv

"Jeg var ikke særlig ambitiøs og havde ingen idé om, hvad jeg ville med mit liv. Jeg havde ingen til at opmuntre eller vejlede mig i dette, men det var, som om Gud ledte mig til at studere sygepleje.

Efter at jeg havde afsluttet en sekulær eksamen i rådgivningspsykologi, følte jeg, at Gud ledte mig til at tage min doktorgrad i kristen rådgivning. Dette førte derefter til et teologisk kursus om det bibelske perspektiv på kvinder, hvilket jeg blev opfordret til at følge af direktøren for det universitet, hvor jeg studerede.

Efter at have været kristen det meste af mit liv, troede jeg, at jeg vidste alt, hvad der var at vide om Guds perspektiv på kvinder. Men jeg besluttede mig alligevel for at tage kurset, og det ændrede mit liv fuldstændigt.

Det var efter dette, at jeg begyndte at forstå mit kald og min identitet i Kristus, som kvinde, og gennem årene har Gud åbnet mange døre for mig, så jeg var i stand til at hjælpe andre kvinder ved at undervise dem i dette kursus."

Fra Canada til Armenien

Hvad er årsagen til at du flyttede fra Canada til Armenien?

"Det var endnu en vigtig vejledning fra Gud. Han gjorde det muligt for mig at besøge Armenien for første gang i sommeren 1991 under det kommunistiske regime.

Ingen i min familie havde nogensinde været i Armenien, men dette besøg blev endnu et vendepunkt i mit liv. De første par dage var meget vanskelige, da jeg stod ansigt til ansigt med den kommunistiske ånds hårdhed og grusomhed.

Alt, hvad jeg kunne tænke på, var at vende tilbage til Canada. Men så mødte jeg nogle vidunderlige kristne, og ved udgangen af mine tre uger der besluttede jeg, at jeg ville vende tilbage.

Efter yderligere to sommerture besluttede jeg at flytte permanent til Armenien, og inden for kort tid åbnede Gud mirakuløst døren for mig, så jeg kunne flytte til Armenien med min familie.

Da jeg ankom til Armenien, var jeg gift og havde en lille søn. Men mit liv brød hurtigt sammen. Jeg var pludselig enlig mor til to små børn - en 6-årig søn og en 17 måneder gammel datter. Det var en meget mørk periode i mit liv, og jeg følte, at mit liv og min tjeneste var forbi.

Men så greb Gud ind igen. Jeg blev inviteret til at være tolk ved et Aglow-møde i Armenien. Ved mødets afslutning opfordrede de mig til at starte en Aglow-gruppe.

Jeg følte mig meget utilstrækkelig, men de opmuntrede mig og bad for mig, og i 2002 kunne jeg starte den første Aglow-gruppe i Jerevan. Det var en stor opmuntring for mig, da jeg så mange kvinders liv blive berørt og genoprettet.

Gud greb ind igen og hjalp mig og mine børn, da vi boede i et lille, mørkt hus og havde brug for et bedre sted at bo. Efter at der var gået et stykke tid med at søge og bede, gav jeg endelig op, da jeg ikke kunne finde noget, jeg havde råd til.

Så en nat havde jeg en drøm, hvor jeg ledte efter huse og endelig kom til et sted, der lå på en bjergside med en smuk udsigt. Jeg så en mand og bad ham om at hjælpe mig med at købe jord på præcis dette sted, så jeg kunne vågne op til dette smukke landskab hver morgen.

Jeg fortalte ham, at jeg ikke havde råd til at bygge et hus med det samme, men jeg troede, at jeg kunne gøre det lidt efter lidt. Jeg troede, at det var en symbolsk drøm om, at Gud ville genopbygge mit liv.

Det var sandt, men Gud havde også idéen om et fysisk hjem, som han ville hjælpe os med at bygge. Jeg begyndte at søge efter jord, og det første sted, jeg fik vist, blev jeg straks draget imod i mit hjerte. Det havde en vidunderlig udsigt over Ararat-bjerget, ligesom i min drøm. Selvom det ikke var så smukt som min drøm, kom det tæt på.

Efter mange mirakler og bekræftelser på, at dette var det rigtige valg, købte jeg jorden, og i 2018 var huset færdiggjort. Det kaldes Duernes Hus, fordi det ikke kun er mit hjem, men også blev et tilflugtssted for flere familier under krigen i Artsakh i 2020. Det er fortsat et hjem, der er åbent for Guds folk fra Artsakh og mange andre nationer, hvor folk kan finde fred og trøst."

Hjælp til flygtninge

Har du en drøm i øjeblikket?

"Siden krigen og tabet af Artsakh i 2023 har Gud lagt på mit hjerte at samle støtte for at hjælpe flygtningefamilier med at genopbygge deres liv.

Indtil nu har otte familier fået økonomisk hjælp til at købe jord med hjælp fra Aglow og andre troende kristne fra hele verden. Vi tror, at Gud, som begyndte dette arbejde, vil fuldføre det, og at disse familier vil være i stand til at bygge deres hjem.

Jeg arbejder også på en bog om det egalitære perspektiv på kvinder. Den vil blive oversat til armensk, da der, så vidt jeg ved, ikke findes nogen armenske bøger, der taler om dette emne," siger Ruth Kupeian.

Hun forklarer, at det egalitære perspektiv handler om mænds og kvinders ligestilling i samfund og kirke.

Jesus hjælper

Hvordan har du klaret alle de udfordringer, du har stået over for?

"Selvom jeg har oplevet mange tab i mit liv, inklusive mine forældres og min brors og ældste søsters tidlige død, er jeg så taknemmelig for Jesus, som har været alt for mig. Han viste mig, hvordan Han reagerer på min villighed til at give mit liv til ham og min tillid til, at han vil vejlede mig.

Han har aldrig svigtet mig. Han har aldrig forladt mig. Han har altid forbløffet mig. Jeg har set, hvordan Hans godhed favner mig i alle områder af mit liv. "Din godhed og din trofasthed vil forfølge mig alle mine dage, og jeg vil bo i Herrens hus for evigt," står der i Salme 23,6.

Jeg tror på hans løfte om, at det bedste endnu ikke er kommet. Jeg ser så meget frem til at se det fortsatte arbejde, han vil udføre i mit liv og i mine kæres liv og i min nation. Han arbejder altid på vores vegne. Han stopper aldrig. Al pris og ære går til ham og tilhører ham for evigt," slutter Ruth Kupeian.

Norsk KrFU-leder udsat for hetz efter udtalelse om abort

I podcasten Brutalt ærlig udtaler lederen af det norske Kristeligt Folkepartis Ungdom, at voldtægt ikke er en gyldig grund til at vælge abort. Mange kræver nu, at hun går af, selv om Ingrid Olina Hovland bare udtalte sig som privatperson.

Ingrid Olina Hovland. Foto: KrFU

Ingrid Olina Hovland synes, at reaktionerne har været ekstreme, men hun angrer ikke sit udsagn om, at kvinder bør gennemføre en graviditet, der er følge af en voldtægt. Men hun understreger, at der er tale om en personlig etisk refleksion, og at det hverken er KrF's eller KrFU's politik at forbyde abort.

Men de voldsomme reaktioner, bl.a. over 25.000 underskrifter med krav om, at hun bør gå af, finder hun ude af proportioner, og de gør hende bare endnu mere motiveret til at forsætte som KrFU-leder.

Håber selv at ville vælge det rette

"Hvis jeg var kommet i den vanskelige situation, håber jeg, at jeg havde valgt det, jeg har givet udtryk for. Det gør også, at jeg har et håb om, at andre ville vælge det samme. Men det er ikke noget, hverken jeg, KrFU eller KrF går ind for politisk. Vi går ikke ind for et forbud mod abort," siger Ingrid Hovland til VG.

I podkasten 'Brutalt ærlig', hvor hun blev interviewet af influencer Jenny Huse, svarede hun på spørgsmålet om, hvorvidt kvinder, der bliver gravide efter en voldtægt, bør fuldføre graviditeten:

"Jeg mener, at man bør det. Slet og ret."

På VG's spørgsmål om hvorvidt hun angrer udtalelsen, svarer hun: "Nej. Jeg står for det budskab, som kom frem. Jeg delte nogle etiske reflektioner om, hvad jeg ville have valgt for mig selv og mit liv. Som KrFU-leder står jeg for KrFU's politik og vil ikke pålægge kvinder i en så vanskelig situation at vælge det samme som mig. Det må være muligt at foretage etiske vurderinger for, hvad man ønsker at gøre i sit eget liv, uden at det betyder, at man ønsker at pålægge andre kvinder det samme."

Stor respekt og forståelse

Ingrid Olina Hovland siger, at hun har stor respekt og forståelse for, at abort er et meget følsomt tema.

"Jeg mener, jeg har gjort mit for at holde debatten saglig og vise støtte og respekt for de kvinder, som faktisk oplever denne utrolig vanskelige situation. Hvis jeg ikke har gjort det tydeligt før, er det i alle fald vigtigt for mig at gøre det tydeligt nu: At jeg har forståelse for dem, som eventuelt vil vælge anderledes end mig."

Ingrid Olina Hovland mener, at hun i podcasten "tænkte højt" om det, hun selv ville vælge.

"Jeg tænker, at i en podcast må der være plads til at reflektere om menneskeværd, og reflektere højt om, hvad jeg tænker ville være rigtigt for mig. Så har jeg et håb om, at andre ville vælge det samme, men jeg gør det meget tydeligt, hvad der er KrFU-politik. Det er vigtigt for mig," understreger Ingrid Olina Hovland overfor VG.

Diskrimination eller tros- og ytringsfrihed?

Bjørn Erik Thon, der er ligestillings- og diskriminationsombudsmand, har kritiseret Ingrid Olina Hovlands udtalelser:

"For kvinder, der befinder sig i denne situation, kan sådanne moraliserende kommentarer være dybt stødende og skabe unødvendig skyldfølelse og pres. Som ligestillings- og diskriminationsombudsmand vil jeg gerne klargøre, hvad jeg mener: Kvinder i denne situation fortjener ikke moralske pegefingre. De fortjener respekt, empati, sundhedspleje og retten til at bestemme over deres egen krop. Det skal stå fast," skrev Bjørn Erik Thon på sin officielle Facebookside.

Dagen.no har talt med juraprofessor Hadi Strømmen Lile fra Østfold Universitet. Denne mener, at ombudsmanden med dette opslag underminerer sin egen rolle:

"Der er forskel på, hvad han siger som privatperson, og hvad han siger som ombudsmand. Men som ombudsmand har han intet mandat til dette. Der er intet diskriminerende i det, hun siger. Han skal beskytte folks ret til ikke at blive diskrimineret.Præmissen fra hendes side er klar. Det handler om, hvornår et menneskeliv begynder. Det er et dybt religiøst spørgsmål og et grundlæggende spørgsmål om, at der skal være meget plads til forskellige tanker. Hvis dette ikke falder ind under religionsfriheden, er der intet, der gør det. Det er ikke diskriminerende, at hun har lov til at sige det," fastslår professoren overfor Dagen.no.

Bodil

Øivind Benestad fra Stiftelsen MorFarBarn inviterer til konferencen Disippelskap i en kjønnsforvirret tid. Foto: Stein Gudvangen, KPK.

Børns rettigheder bliver overset, fortiet og krænket

"I Norge bliver børns rettigheder for det meste overset i debatten om køn, ægteskab og samlivsformer," siger arrangørerne bag en tværkirkelig konference den 23. og 24. januar.

Af Stein Gudvangen, KPK

"Bibeltillid, virkelighedsforståelse, barnets perspektiv og kultursammenstødet" er nøglebegreber, når Disciplekonferencen i det nye år afholdes for fjerde gang.

Den første konference med dette navn fandt sted i januar 2023 i Salem kirke i Oslo. Året efter blev den efterfulgt af to regionale konferencer.

I 2025 har der ikke været nogen konference, men fra den 23. til den 24. januar næste år træder MorFarBarn Foundation, Foreningen for Bibel og Bekendelse (FBB) og Værdialliancen til med en ny konference med temaet "Discipelskab i en kønsforvirret tid".

Konferencen er planlagt af et udvalg med repræsentanter fra de tre aktører.

Nogle kristne organisationer, kirker og andre grupper har udtrykt deres støtte til konferencen og vil opfordre deres medlemmer og støtter til at deltage. De er også inviteret til at give input til programmet.

Stort fremmøde

Konferencen i 2023 havde 330 registrerede deltagere. Og der var så mange, som

Katy Faust fra bevægelsen 'Them Before Us' er hovedtaler på konferencen. Facebook

var tilfredse med den, at der kom mange forespørgsler om at planlægge flere konferencer af samme slags.

Den næste konference blev afholdt året efter, men dog kun på regionalt niveau. I 2024 blev der afholdt én konference i Bergen og én i Vennesla. Begge tiltrak omkring 150 tilmeldte.

Øivind Benestad, der er administrerende direktør for MorFarBarn, fortæller til Kristelig Pressekontor, at han synes, at fremmødet har været godt ved de tidligere konferencer. Hvis der kommer 200 deltagere til arrangementet i januar, vil han være meget tilfreds med det.

Internationalt præg

En eller flere udenlandske talere er blevet inviteret til alle konferencerne.

"Vi har gjort dette både for at tydeliggøre det internationale aspekt af emnet og for at lære af brødre og søstre i andre lande. Vi har derfor haft talere fra Sverige, Finland, Danmark, Tyskland og England," siger Benestad.

Der vil også være et tydeligt internationalt præg over den nye konference i januar, hvor amerikanske Katy Faust vil være hovedtaler med masser af taletid.

"Hun er en vidende og dynamisk kvinde, der leder organisationen *Them Before Us*, det vil sige "Børn før os voksne," forklarer Benestad.

Oversat og dæmpet

"Vi glæder os til at lære Faust og hendes budskab at kende, for måske tydeligere end nogen anden repræsenterer hun konsekvent børnenes perspektiv. I Norge, hvor børns rettigheder for det meste overses og forties i debatten om køn, ægteskab og samlivsformer, har vi brug for at blive udfordret af mennesker som hende," siger Benestad.

Han tilføjer, at både den bog, Katy Faust har skrevet og hjemmesiden har samme navn som organisationen Them Before Us.

"Disse ressourcer er en guldgrube af viden, argumenter og dokumentation," siger han.

Tværkirkelig konference

Øivind Benestad understreger, at konferencen i januar har et bredt spektrum, idet der er folk fra forskellige trosretninger, der bidrager både som talere og deltagere. Det giver den en tværkirkelig profil, mener han.

"På konferencen i januar vil der komme talere fra lutherske, katolske og flere frikirkelige sammenhænge. Det er vigtigt, at folk oplever fællesskab og enhed. At stå sammen om spørgsmål om ægteskab, køn, seksualitet og børns gudgivne ret til deres egen mor og far er noget, som mange mennesker sætter stor pris på i en tid som denne," siger Benestad.

"Vores forventninger til konferencen er høje. Det gælder både antallet af deltagere og deres udbytte af arrangementet," slutter Øivind Benestad.

Konferencen foregår i Misjonssalen, Tullins gate 4 i Oslo fredag den 23. og lørdag den 24. januar 2026.

Anklager har fokus på den 21 år gamle pjece:

Som mand og kvinde skabte han dem

Päivi Räsänens sag er skelsættende i kampen for ytringsfrihed, vurderer ADF International.

Da højesteret i Finland startede sagen mod Päivi Räsänen torsdag den 30. oktober, brugte anklageren ikke meget tid på det omstridte tweet fra 2019. Derimod var der stor fokus på hensigten med hæftet "Som mand og kvinde skabte han dem" fra 2004. I denne sag er også biskop Juhana Pohjola med på anklagebænken.

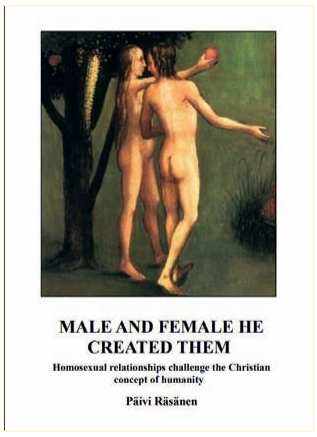

På internettet kan man finde den engelske version af Päivi Räsänens hæfte.

Det skriver CNE News.

Den lutherske biskop Juhana Pohjola bad i 2004 parlamentsmedlemmet Päivi Räsänen, der er uddannet læge, om at skrive hæftet "Som mand og kvinde skabte han dem". Det gjorde hun så i sin fritid, i løbet af to aftener, fortalte hun sidste torsdag i højesteret i Helsinki. Da hun var færdig med hæftet, tænkte hun ikke rigtig mere over det.

Traditionelle kristne overbevisninger

Biskop Pohjola var direktør for Lutherstiftelsen Finland og involveret i at uddanne de yngre generationer. Bibelen og den lutherske trosbekendelse danner grundlag for dette fundament, understregede biskoppen under den første høring.

Hensigten var ikke at offentliggøre kontroversielle synspunkter, endsige fornærmelser, men derimod at redegøre for "overbevisninger, som alle kristne traditionelt har delt", udtalte biskoppen. Päivi Räsänens hæfte udkom som nummer 27 i en serie på 33.

Anklageren, Mikko Männikkö, ville vide, hvem der var målgruppen for denne brochure. Var det en lille gruppe unge mennesker med konservative lutherske forældre, eller var det hele verden? Dette er tilsyneladende af afgørende betydning for virkningen af "stødende sprogbrug".

"Politisk erklæring"

I 2007 besluttede biskoppen at lægge en PDF-version af hæfterne på internettet, så hele verden kunne få adgang til dem. Da der opstod kontrovers i 2019, uploadede Räsänen også selv brochuren.

Dermed forvandlede parlamentsmedlemmet teksten i hæftet til en politisk erklæring, mente anklageren. Den dag i dag kan man finde den engelske version på internettet.

Ifølge anklageren er denne brochure skadelig for homoseksuelle. Deres livsstil forbindes med "skam, synd og ødelagthed", hvilket er ydmygende, mente anklageren. Homoseksualitet er en identitet, der ikke kan ændres, hævdede han.

Disse argumenter blev også tidligere fremsat ordret, både i 2022 og 2023, af anklagere i de lavere retsinstanser.

Kommentarer om børn

Endnu engang blev der lagt stor vægt på kommentarerne fra 2004 om børn.

Räsänen skrev i sit hæfte, at den frie seksualmoral indebærer risici, fordi den tilskynder til eksperimenterende adfærd i en ung alder. Dette kan føre til, at børn bliver misbrugt af voksne, argumenterede hun.

I alle høringerne har anklagerne derfor beskyldt Räsänen for at sammenligne homoseksuelle med pædofile, men det er noget, hun konsekvent har benægtet.

Hellige tekster er underlagt særlig beskyttelse

Biskop Pohjolas advokat, Jyrke Anttinen, mindede anklageren om, at hellige tekster, såsom Bibelen, nyder en høj grad af juridisk beskyttelse og derfor ikke kan testes i forhold til anti-diskriminationsprincippet i finsk lov.

Räsänens advokat fremførte også en kritik af anklageren. Ifølge Matti Sankamo har anklageren som repræsentant for staten pligt til at

Päivi Räsänen deltog i en pressekonference i forbindelse med høringen i den finske højesteret. Foto: ADF International

Päivi Räsänens hæfte fra 2004 fylder mere i høringen i Finlands højesteret end hendes tweet fra 2019. Men i begge dele citeres bibeltekster, der handler om køn og seksualitet - og begge afviser homoseksualitet.
Overfor CNE News fastslog Päivi i sidste uge, at Gud har været god til at vende det onde til noget godt. Under en pressekonference konkluderede hun, at kernen i denne proces er spørgsmålet om, hvorvidt det stadig er tilladt at fremlægge lærdomme relateret til Bibelen, selv når disse lærdomme modsiger samfundets overordnede ideologi. Samtidig understregede hun, at hun har fået mere glæde end problemer gennem de retssager, hun har været igennem.
"Mange mennesker, især unge, er begyndt at læse Bibelen, efter de har hørt om processen. De beder Jesus om at komme ind i deres liv og finder løfterne om evigt liv. Og det er også sket for nogle mennesker fra LGBT-miljøet," fastslog Päivi Räsänen.

"Denne sag rammer demokratiets kerne: om folk frit kan udtrykke deres overbevisninger uden frygt for statslig retsforfølgelse. At kriminalisere ytringer blot fordi de afspejler en traditionel tro er uforeneligt med et frit og åbent samfund."

Paul Coleman, ADF Int.

afstå fra at fortolke Bibelen. Og ved at fastslå, at Räsänens fortolkning er forkert, opgiver anklageren denne neutralitet, understregede advokaten.

Det oversete tweet

I sit tweet fra 2019 havde Päivi Räsänen kopieret teksten fra Rom. 1, 24-27. Samtidig skrev hun i opslaget, at hun var bekymret over den lutherske kirkeledelses beslutning om at støtte et pride-arrangement.

For "hvis kirkens ledelse underviser i værdier, der strider mod Bibelen, undermin-erer det Skriftens troværdighed". Hvordan passer kirkens lære sammen med idéen om at gøre skam og synd til et spørgsmål om stolthed? spørger hun.

Pressekonference

På en pressekonference for internationale medier efter høringen kom advokat Matti Sankamo ind på spørgsmålet om, hvorfor anklageren fokuserer så meget på det 21 år gamle hæfte og ikke på det tweet, som hele sagen startede med:

"Det er meget lettere for anklageren at tale om det hæfte. Halvdelen af tweetet består af en bibeltekst, som er svær at forbyde. Det 26-siders hæfte indeholder meget mere tekst, som man kan have problemer med. Men for medierne er tweetet mere interessant. Det er trods alt sjældent, at man bliver dømt for et tweet," sagde advokaten.

International advokatbistand

Anklagemyndigheden har krævet, at både biskoppen og Päivi idømmes bøder, og at både tweetet og hæftet censureres fra internettet.

Advokaten Paul Coleman fra ADF International, som er medlem af Päivi Räsänens juridiske team, peger på, at sagen handler om kristnes frihedsrettigheder:

"Denne sag rammer demokratiets kerne: om folk frit kan udtrykke deres overbevisninger uden frygt for statslig retsforfølgelse. At kriminalisere ytringer blot fordi de afspejler en traditionel tro er uforeneligt med et frit og åbent samfund," sagde Paul Coleman.

Hvis Päivi Räsänen taber, kan hun appellere til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Kendelsen forventes at blive offentliggjort i begyndelsen af det nye år.

Bodil

UK-universitet sætter Bibelen på censurliste

Universitetet i den engelske by Sheffield har lavet en triggeradvarsel om "grafisk kropslig skade og seksuel vold" med henvisning til evangeliernes beskrivelse af Jesu liv.

Det skriver flere aviser på baggrund af oplysninger fra Mail on Sunday, der ved hjælp af en lov om informationsfrihed har fået en kopi af den vejledning, der udstedes til studerende i engelsk litteratur. I vejledningen advares de studerende i Sheffield om indholdet af Bibelen, som angiveligt indbefatter "grafisk kropslig skade og seksuel vold", blandt andet i forbindelse med korsfæstelsen.

University of Sheffield, som for nylig blev rangeret som et af de bedste universiteter i Storbritannien af The Guardian University Guide 2026, understregede over for The Christian Post, at noten ikke har til formål at behandle Bibelen anderledes end andre tekster eller at forhindre diskussion om den.

"Et indholdsnotat er et standard akademisk værktøj, der bruges til at markere, hvornår følsomt eller grafisk indhold vil blive diskuteret. Formålet er at sikre, at emner kan fremhæves og diskuteres åbent og kritisk, samtidig med at det forbereder elever, der kan finde sådanne detaljer vanskelige," fortalte en talsperson for skolen til CP.

"Selv for velkendte tekster kræver akademisk studie et detaljeringsniveau, der ofte kan afsløre mere intenst eller udfordrende materiale, end elevernes daglige viden om historien antyder."

Censur forklædt som følsomhed

Nogle kritikere mener dog, at skolens vejledning er tåbelig.

"At anvende triggeradvarsler på frelsesfortællinger, der har formet vores civilisation, er ikke kun misvisende, men absurd," udtalte Andrea Williams, administrerende direktør for advokatgruppen Christian Concern, der har repræsenteret mange kristne, som oplever diskrimination.

"At udpege Bibelen på denne måde er diskriminerende og dybt uvidende. At antyde, at korsfæstelseshistorien involverer 'seksuel vold', er ikke bare unøjagtigt, det er en dybtgående fejllæsning af teksten. Beretningen om Jesu død er ikke en fortælling om traumer, den er det ultimative udtryk for kærlighed, offer og forløsning, hvilket er centralt for den kristne tro," tilføjede hun.

Også Mark Lambert, en romersk-katolsk podcaster, fordømte triggeradvarslen som en "hul form for censur forklædt som følsomhed".

"Jeg synes, det er typisk for den kultur, der ønsker at seksualisere vores børn og have drag queens og alt det der, at de vil censurere Bibelen," fortalte han GB News. "De vil censurere den bog, der byggede vores civilisation. Det er utroligt, at de tror, at dette på en eller anden måde er problematisk for vores kultur."

Bodil

Erklæring fra WEA i Seoul

World Evangelical Alliance's generalforsamling, der netop er afsluttet, samlede over 850 evangelikale fra hele verden i SaRang-kirken i den sydkoreanske hovedstad. Ved generalforsamlingens slutning blev deltagerne præsenteret for et 15-siders dokument om WEA's holdninger til en række aktuelle emner, skriver Christian Today.

Temaet for generalforsamlingen var "Evangeliet for alle inden 2033", og mange af sessionerne var dedikeret til, hvordan dette ambitiøse mål kan blive til virkelighed i løbet af otte år. I en hilsen til de delegerede fastslog den nye generalsekretær, pastor Botrus Mansour, at temaet "ikke blot er et program eller et slogan, men et mandat forankret i Skriften og Guds hjerte for alle mennesker".

På generalforsamlingens sidste dag blev de delegerede præsenteret for WEA's Seoul-erklæring, et 15-siders dokument udarbejdet af en international gruppe teologer, herunder otte fra Sydkorea. Erklæringen indeholder evangeliske holdninger til en række emner, lige fra køn og menneskelig seksualitet til krig, abort, religionsfrihed og de fortsatte splittelser på den koreanske halvø.

En talsmand for WEA sagde, at erklæringen var ment som et "vejledende indlæg" for medlemmerne med dens omhyggeligt overvejede teologiske perspektiver på centrale spørgsmål i verden i dag og "hvad der skal være kirkens retning for fremtiden".

Bodil

Udfordringen bakker op om Open Doors' kampagne for at stoppe voldelig forfølgelse af kristne i Afrika syd for Sahara

Som man gentagne gange har kunnet læse her i avisen, udsættes kristne i nogle dele af Afrika for voldsomme forfølgelser. Nu har den amerikanske præsident, Donald Trump, så også sat problemet på dagsordenen, i hvert fald i Nigeria - hvilket nok trods alt giver lidt mere genlyd, end når Udfordringen gør det.

Mens Trump truer med militær magt, vil vi gerne opfordre til underskrifter og forbøn.

Flere danske medier herunder DR og Politiken har kørt store historier, hvor eksperter afviser Donald Trumps påstand om, at særligt kristne forfølges, men ifølge Open Doors er det fuldstændig rigtigt, at det i nogle områder særligt er kristne, der forfølges.

Efter aftale med Open Doors bringer vi her et par artikler, som Open Doors også selv har bragt.

Samtidig vil vi opfordre alle til at bakke op om Open Doors' kampagne 'Rejs dig, Afrika' og til at give en underskrift som støtte for de forfulgte kristne.

Simon Thidemann

8 ting du skal vide om volden i Nigeria

Foto: Suburbanium/Shutterstock.com

Hvad sker der egentlig i Nigeria? Volden mod de kristne er ekstrem, og med mange og hyppige angreb på landsbyer i Nigeria spredes misinformation nemt.

Derfor har vi samlet 8 ting, der er vigtige at vide om volden i Nigeria, og hvordan du kan gøre en forskel.

1. Kristne er under angreb

Adskillige islamistiske grupper har opbygget en stor tilstedeværelse i Nigeria – især i den nordlige del af landet, hvor befolkningen overvejende er muslimsk. Blandt grupperne er Boko Haram og Islamisk Stats Vestafrika-provins (ISWAP). ISWAP har forbindelser til de samme ekstremistiske grupper og ideologier, som besatte dele af Syrien og Irak for 10 år siden. Både Boko Haram og ISWAP ønsker at opbygge en islamisk stat, hvor kun deres ekstreme fortolkning af islam er tilladt.

I de senere år er andre mindre kendte islamistiske grupper også begyndt at operere i nye områder længere mod syd i Nigeria.

Derudover har radikaliserede og bevæbnede medlemmer af den etniske gruppe fulani skabt kaos i Nigerias mellembælte, hvor der bor mange kristne.

De militante grupper står bag ekstrem vold og angreb på landsbyer, som hvert år er årsag til tusindvis af kristnes død, og som har fordrevet millioner fra deres hjem. Mange fordrevne bor nu under forfærdelige forhold i flygtningelejre.

Præsten Barnabas er én af Nigerias internt fordrevne, som bor i et lille telt i en flygtningelejr med sin familie.

2. Der er store regionale forskelle

Intensiteten af volden er forskellige fra region til region i Nigeria. Den meste vold finder sted i de nordlige dele af landet og til dels i mellembæltet. Mod syd bor mange kristne, og især i Lagos, den mest folkerige by i Afrika syd for Sahara, oplever kristne ikke vold. Tendensen er dog, at voldelige angreb oftere og oftere finder sted også i sydlige stater med et kristent flertal.

3. Mange faktorer spiller ind

Et virvar af forskellige faktorer er på spil i Nigeria. En væsentlig faktor er magt og kontrol. Ekstremisterne ønsker kontrol over landområder og de mennesker, som bor der. En anden faktor er fattigdom – hvis du næsten intet ejer, er det nemmere at radikalisere dig.

For fulani-folket, som for det meste er nomadiske hyrder, spiller knaphed på ressourcer en rolle. Hyrdegrupperne driver deres kvæg længere og længere sydpå i et forsøg på at finde frugtbar jord og græsning. Konflikter opstår, når de kommer til områder, hvor kristne ejer det meste af landbrugsjorden.

Dele af fulani-stammerne er blevet radikaliseret af islamistisk ideologi, som legitimerer undertrykkelse af og vold mod kristne.

4. Angreb er målrettet mod kristne

De mange faktorer i volden fører ofte til påstande om, at volden ikke er religiøst betinget, og at kristnes tro ikke er årsagen til, at de rammes af angreb. Statistikker og vidnesbyrd viser dog et tydeligt mønster.

Boko Haram og ISWAP har eksplicit og gentagne gange erklæret kristne som deres mål. Derudover fortæller mange ofre for fulani-angreb, at angrebsmændene ikke bare råber "Allahu Akbar", som betyder 'Gud er den største', men også "Vi vil udrydde alle kristne", når de angriber.

Ifølge Observatory for Religious Freedom in Africa, der har indsamlet data om civil vold og dødsfald i Nigeria, er tendenserne tydelige: flere kristne end muslimer bliver dræbt af ekstremister i de nordlige stater, når man kigger på den relative befolkningsstørrelse af muslimer og kristne. Hvis du er kristen, er der 6,5 gange større risiko for at blive dræbt og 5,1 gange større risiko for at blive bortført, end hvis du er muslim.

5. Det foregår ikke kun i Nigeria

Islamistisk vold foregår i mange afrikanske lande. Islamister udnytter eksisterende konflikter samt fattigdom og mangel på stabilitet i lande som Sudan og Eritrea i øst, Niger og Burkina Faso i vest, DR Congo i Centralafrika og så langt væk som til Mozambique i syd.

Motiver og dagsordner variererer fra land til land, men der er en rød tråd: islamistiske ideologier, der forsøger at overtage kontrollen. På deres vej forfølger de kristne og andre, som ikke bakker op om deres ideologier.

Som det land, hvor flest kristne slås ihjel eller fordrives fra deres hjem på grund af deres tro, er Nigeria dog epicenteret for den udbredte vold.

6. Nigerianere har mistet troen på regeringen og retssystemet

Myndighederne i Nigeria har løbende arresteret og retsforfulgt medlemmer af Boko Haram og ISWAP, men det halter med at slå ned på fulani-militante.

Mange nigerianere, der har været udsat for vold, tror ikke på, at gerningsmændene nogensinde bliver straffet. De har igen og igen set voldsmænd slippe ustraffet afsted med angreb - eller set mistænkte blive arresteret kun for at blive løsladt kort tid senere.

7. Vi skal lytte til ofrene

Statistikker og data rækker kun et stykke i forståelsen af volden. For at forstå den ekstreme påvirkning, som volden har på menneskers liv, er vi nødt til at lytte til ofrenes vidnesbyrd.

Overlevende fra dødelige angreb fortæller om Boko Haram og ISWAP's brutalitet. Og kidnappede kristne beskriver, hvordan de fik at vide, at hvis de havde været muslimer, var torturen mod dem aldrig sket – og at den eneste vej ud af lidelserne var at erklære sig for muslim.

Du kan læse kristnes vidnesbyrd som en del af kampagnen "Rejs dig, Afrika", hvor vi igennem seks år sætter fokus på den vold, de kristne i Afrika syd for Sahara udsættes for.

8. Du kan gøre en forskel

Ud over at lytte til vidnesbyrdene kan du også være med til at gøre en forskel med din underskrift. Som en del er "Rejs dig, Afrika"-kampagnen er vi i gang med en underskriftsindsamling, der opfordrer til beskyttelse, retfærdighed og genopretning.

Ved at skrive under er du med til at gøre det internationale samfund opmærksom på problemerne og opfordre til handling.

Af aske kan håb tone frem

Kirkerne i Afrika syd for Sahara er mange steder hårdt ramt. Kristne bliver drevet på flugt fra deres hjem af voldelig forfølgelse.

"En morgen begyndte de at brænde alt. De satte ild til alt, de kunne finde. På én enkelt dag blev alt forvandlet til aske."

Jemals* øjne fyldes med tårer, mens han husker tilbage.

Én dag. Det var alt, der skulle til for at ødelægge hans hjem, hans tømrer- og metalværksted og det liv, han havde opbygget gennem årtier. Jemal så det hele gå op i flammer. Hans rolle som forsørger og beskytter for familien blev revet fra ham; hans levebrød udslettet.

"Jeg mistede alt håb for fremtiden. Jeg opgav alt. Jeg havde endda tanker om at gøre skade på mig selv," fortæller han.

Mindst 375 kristne familier blev gjort hjemløse den dag, hvor islamister angreb Jemals by i det centrale Etiopien efter måneders spændinger. Ingen kom dem til hjælp. Det var et målrettet, nøje planlagt angreb på de kristne i byen.

"Lokale grupper gik fra hus til hus og udpegede kristne hjem," siger Jemal. "De ønskede ikke, at vi blev i byen. Deres mål var at udrydde kristentroen fra vores by."

Denne voldsomme historie finder dog ikke kun sted i Etiopien.

"Kristendommen vokser hurtigt i Afrika syd for Sahara, og modstanderne føler, at de mister terræn. Derfor angriber og forfølger de områdets kristne."

Kirken brænder

Over store dele af Afrika syd for Sahara er den voldelige forfølgelse, som vi er vidne til lige nu, uden fortilfælde. Over 16 millioner kristne er blevet fordrevet fra deres hjem og kæmper nu for at overleve i store lejre for internt fordrevne.

Kvinder udsættes for seksuel vold, som fører til traumer, skam og social udstødelse. Mænd som Jemal, der ses som beskyttere og forsørgere, står magtesløse, mens militante ødelægger hjem og virksomheder og kaster familier ud i fattigdom og hjemløshed.

Men selvom angrebene på mænd og kvinder har forskellige udtryk, er målet det samme: at eliminere kirkernes tilstedeværelse. Fikiru*, en af Open Doors' researchere, forklarer:

"Kristendommen vokser hurtigt i Afrika syd for Sahara, og modstanderne føler, at de mister terræn. Derfor angriber og forfølger de områdets kristne."

I det seneste år er anslået 1.700 kristne blevet udsat for seksuelle overgreb eller chikane på grund af deres tro, og mindst 7.100 butikker og virksomheder ejet af kristne er blevet ødelagt. Midt i udbredt politisk ustabilitet og svage regeringer hærger militante uden konsekvenser.

Dette er en krise. Kirken brænder. Det er op til os at handle.

Lad håbet rejse sig

Efter at deres hjem blev brændt ned, opsøgte Jemal og andre kristne en kirke i nabobyen for at bede om hjælp. I flere måneder sov 30 familier på gulvet i en nedlagt bygning. Derefter besluttede de at vende tilbage til deres egen by – og begynde forfra.

"Vi udholder mange lidelser for at kunne blive i vores by," siger Jemal og kniber øjnene sammen for at holde tårerne tilbage. "Vi kan ikke genskabe det, vi har mistet. Det er umuligt. Men Gud kan. Jeg har stadig håb til Gud. Vores Gud kan gøre alt. Vi vil arbejde. Vi vil forandre os. Det er mit håb."

* Navnet er ændret af sikkerhedshensyn

Det tog kun islamisterne én dag at ødelægge det tømrer- og metalværksted, som "Jemal" havde opbygget gennem årtier. Foto: Open Doors

Open Doors:

Sådan kan du hjælpe med din underskrift

Vil du være med til at stoppe volden og begynde helingen?

Bed for de millioner af kristne, der er blevet fordrevet fra deres hjem på grund af voldelig forfølgelse i Afrika syd for Sahara. Bed om Guds retfærdighed og genoprettelse.

Bed om, at verden vågner op og ser krisen, der truer kristentroen i Afrika syd for Sahara, og at ledere vil tage ansvar og beskytte kristne.

Underskriv

Open Doors ønsker at samle én million underskrifter som en del af 'Rejs dig, Afrika'-kampagnen.

Appellen opfordrer til, at kristne og andre sårbare personer i Afrika syd for Sahara behandles med værdighed og respekt gennem:

Beskyttelse - Sikre effektiv beskyttelse mod voldelige angreb.

Retfærdighed - Sikre retssager mod gerningsmændene.

Genoprettelse - Bringe heling og genopbygning til de ramte samfund.

Tilføj dit navn til underskriftsindsamlingen

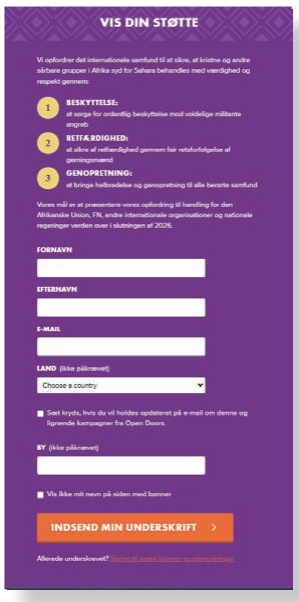

Formularen til underskriftindsamlingen findes på Open Doors' hjemmeside.

Tilbage i 2023 lancerede Open Doors kampagnen 'Rejs dig, Afrika' som svar på en invitation fra kirkeledere i Afrika syd for Sahara. Vi opfordrer kristne overalt til at stå sammen med vores brødre og søstre mod voldelig forfølgelse.

Allerede nu er op mod 900.000 kristne blevet hjulpet direkte, men der er stadig meget, der skal gøres.

Udover at samle en million underskrifter er Open Doors' vision at give åndelig, følelsesmæssig og praktisk støtte til fire millioner kristne, der bliver forfulgt for deres tro.

Kirken under angreb

På Open Doors' hjemmeside skriver det følgende:

"Der er flere kristne i Afrika end noget andet sted i verden. Samtidig er Afrika syd for Sahara det område i verden, hvor den voldelige forfølgelse af kristne er mest ekstrem. Kirken er under angreb.

Millioner af kristne er blevet tvunget på flugt fra deres hjem på grund af voldelige angreb. Mange bor i flygtningelejre og mangler mad, vand og medicin. På trods af ekstreme forhold holder de kristne fast i, at Jesus er større end alt den modstand, de oplever.

Afrikanske kirkeledere har sat et mål om at indsamle en million underskrifter til opfordring til handling.

Vis din støtte."

Ny erindringsbog fra Bodil Jørgensen fortæller om en anden tid

I samarbejde med Joan Øhrstrøm har Bodil Jørgensen i bogen 'Lille og lykkelig nok' skildret sine barndomsminder. Læs her kapitlet 'Under orglet ved mormors ben', som beskriver Bodils erindringer fra søndagens besøg i kirken, hvor mormoren spillede orgel.

Under orglet ved mormors ben

Mormors ben var tynde, men stærke. Rask trampede de i pedalerne, så cyklen med god fart trillede igennem marklandskabet, når vi om søndagen skulle til Stenderup Kirke, hvor mormor spillede som organist.

Bag på cyklen sad jeg selv overskrævs, som ekstra vægt, fra jeg var cirka fem til syv, når jeg var på ferie hos mormor.

Som lærerpar var mine forældre ofte på lejrskole, og så blev jeg passet på landet af mormor og morfar og siden blot mormor, da morfar gik bort.

Om søndagen var jeg ofte i kjole ligesom mormor, der bar kjolen som en "uniform" både til hverdag, kirke og fest. Og mormors altid florlette kjoler i chiffon flagrede i vinden på vores cykelture til kirken. Men mormors hår rørte sig aldrig. I nakken havde hun samlet sit grå hår i en lille knold, som jeg vidste var lavet af en lille pølle af gammelt hår. Den rullede hun sit eget hår omkring, og til sidst kom hun et hårnet på, der sikrede, at frisuren blev holdt i skak.

Cykelturen, fra mormors hjem til kirken, var en strækning på cirka fem kilometer, og det bumpede ubehageligt bagi på grusvejen. Da jeg i sin tid selv cyklede med min datter Rigmor, lagde jeg derfor altid en pude på bagagebæreren. Men det tænkte mormor næppe på, og mens jeg bed ømheden i mig, fra mit nøgne jernsæde, svingede jeg altid højre fod ud til siden for at mærke blomsterne og det høje græs i grøftekanten mod mit bare ben, mens mormor sagde: "Sid nu stille".

Selv sad hun aldrig stille, var altid i bevægelse. Mormor havde ligesom en indre rytme, som gjorde hende rask på benene og hænderne. Hun var et musikalsk menneske og havde spillet klaver, siden hun var en lille pige, og jeg husker, hvor fascinerende jeg syntes, det var, at hun havde født syv børn i sin egen seng.

Når vi ankom til kirken, hilste mormor altid først på kirketjeneren, hr. Sønnichsen – en lille løjerlig fyr, tynd og benet, som trak i klokkesnorene, så han fløj helt med op i kirketårnet. Det var et kosteligt syn. Mormor kunne rigtig godt lide ham. Og mens det kimede i klokker ud over det ganske Stenderup og byens omegn, gik jeg med mormor op til orglet. Her skiftede hun til orgelsko, gav mig en puf af flettet bast at sidde på og begyndte hjemmevant at trykke på rækken af pedaler, så et dybt tonehav væltede ud over kirkerummet.

Det var fantastisk at sidde der ved mormors ben under orglet og kigge ned på menigheden, som allermest var gamle personer, skaldede og sammensunkne med stokke. Sommetider kom der tolv kirkegængere, andre gange 30, og indimellem overværede jeg også en barnedåb. Det var en fryd, for jeg elskede babyer og glædede mig altid til at høre, hvad de kom til at hedde. Det elsker jeg stadig.

Og begravelser af folk, jeg ikke kendte, og jeg græd, og mormor spillede, og jeg tænkte på, at hun også skulle dø.

At opleve de kirkelige ritualer ovenfra var der noget teatralsk ved. At se de fuldstændig forknoklede bønder falde på knæ ved alteret var gribende. Nadverceremonien blev nærmest en form for teateroptrin. Folk skulle forbi hinanden. Men flere blev også siddende. Der skulle alligevel noget til at rejse sig op og gå frem. For det at gå til nadver var lidt at vise sig. Og det skulle man ikke. Nu skal du ikke tro, du er noget. Som om man, selv i kirken, var for selvhævdende ved at opføre sig som et Guds barn.

Under orglet ved mormors ben kedede jeg mig aldrig. Selv Præstholm, som han hed, var et betagende syn. Kæmpestor og hvidhåret med store mørke briller og med en stemme, der var slidt, så han rømmede sig hele tiden og talte ud over menigheden med denne særlige, mægtige røst, og menigheden lyttede opmærksomt. Drejede deres ansigter mod ham som mod et orakel.

Selv begreb jeg ikke så meget af hans uendelige talestrøm. Kiggede bare. Men min mormors musik mærkede jeg i en grad, hvor det påvirkede mig fysisk, så jeg fik kuldegysninger, jeg slet ikke kunne forklare. Det føltes som bølgende isninger ned langs ryggen. Især når hun holdt en tone på orglet i lang tid. Det var så smukt. Det elskede jeg. Melodierne bevægede mig. Både dem i dur og mol.

Poesien i flere af salmeteksterne rørte mig også, selvom jeg ikke forstod alle ordene. Jeg elskede for eksempel "Hil dig, frelser og forsoner", som er sådan en utrolig smuk salme, der beskriver Jesu lidelse og død og Guds uendelige kærlighed til os. Når menigheden dernede på bænkene istemte sangen til lyden af orglet, blev meget af salmen levende for mig i stærke billeder på en måde, så jeg blev fuldstændig overvældet.

Især mindes jeg en af de midterste strofer, hvor der står:

Derfor beder jeg med tårer:
Led den ind i mine årer,
floden, som kan klipper vælte,
floden, som kan isbjerg smelte,
som kan blodskyld tvætte af!

Der er så meget trøst i de billeder for mig, og det var der også for mig som barn. Jeg så det for mig helt konkret. Floden af tårer, og hvordan den blev ledt ind i mine årer. Og når vi nåede til salmens tre sidste linjer, kunne mine egne øjne også knibe en tåre.

Stå mig bi, når fjenden frister!
Ræk mig hånd, når øjet brister!
Sig: vi går til Paradis! Og netop det bedende i sidste linje – Lov mig det! At vi går til paradiset sammen – husker jeg rørte mig.

"Hil dig, frelser og forsoner" var også en af min mormors yndlingssalmer, og jeg kunne se, hvordan hun også selv blev grebet af den musik, hun spillede. For min mormor var forpligtetheden central. Hun var ikke en, der skiltede med sine musikalske evner eller med sin tro på Gud. Hun skulle heller ikke absolut til nadver, men hun spillede på orgel til ære for Gud.

Mine søndage hos mormor under kirkeorglet har siden givet mig en vedvarende længsel efter kirkerummet med det brusende orgel og salmesangen. For jeg kunne godt lide det rum. Det er så stort, og det er ingens. Det er vores allesammens. I det rum var jeg aldrig bange. Og sådan har jeg det stadigvæk med kirkerum. Der er sådan en hjemlig følelse i dem.

Kapitlet bringes ifølge aftale med forlaget og forfatter Joan Øhrstrøm.
Bogen kan købes i diverse boghandlere og koster 299,95 kr.

'Lille og lykkelig nok' udkom på forlaget Grønningen 1 den 28. oktober.

Bodil Jørgensen (født 3. marts 1961) er en dansk skuespiller opvokset i Vejen. Hun har modtaget en række priser herunder en Robert og en Bodil i 1999 for sin hovedrolle i Idioterne.
Kilde: Wikipedia

Journalist Joan Øhrstrøm har tidligere udgivet samtalebogen – "Gå med fred" – med Bodil Jørgensen og Mikkel Vold. Her fortæller Bodil Jørgensen bl.a. om sin nærdødsoplevelse, hvor hun oplevede, at Gud var i mørket.

Bøger af den svenske præst Tomas Sjödin

'Den der finder sin plads tager ikke en andens'. En beretning fyldt med håb. 199 kr.

'Jeg har slået mit telt op i håbets land'. Andagtsbog med en tekst til hver dag i året. 299 kr.

'Det sker når du hviler'. Genopdag og genoptag hviledagen. 199 kr.

SØN AF EN TJENESTEPIGE

Nasiry startede sit liv som søn af en tjenestepige i Afghanistan. Men Gud forvandlede hans liv. Nasiry startede en hemmelig huskirke, forkyndte evangeliet for mujahedinere og ledte afghanere til Kristus, inden han selv blev anholdt og fængslet. 149 kr.

GODE BØGER - find dem på hosianna.dk

Virkelighedsberetning fra Gaza fortæller en brutal og vigtig historie

I Eli Sharabis vidneberetning fra 491 dage som gidsel i Gaza, prædikes der ikke hævn eller vold, men der beskrives og bevidnes.

Anmeldt af Jakob Fischer-Nielsen

ELI SHARABI, født 1972, er et tidligere gidsel, som overlevede 491 dage i Hamas' fangenskab. Hans erindringsbog udkommer nu verden over. Foto: Blake Ezra

Der er bøger, som man nærmer sig med en knude i maven fra det øjeblik, den kommer med posten. Jeg har været meget følelsesmæssigt påvirket af krigen i Gaza og Israel, og nu skulle jeg så læse Eli Sharabis personlige beretning om 491 dage som gidsel. Det er da lige til at blive trist og ked af, inden man overhovedet har slået op på bogens første side. Det er helt klart også en stærk bog, der rører en! 'Gidsel' cirkler om store emner som tab, hævn, sorg og ond krig, men uden den bliver makaber, hadefuld og håbløs.

Forfatteren blev født i Tel Aviv af yemenitiske og marokkanske forældre. Som teenager flyttede han til en sydisraelsk kibbutz og giftede sig senere med Lianne, en britisk kvinde. Sammen havde de to døtre på hhv. 13 og 16 år. Elis kone og to døtre blev dræbt af Hamas umiddelbart efter, at han var blevet taget som gidsel.

Bogens opbygning er forholdsvis simpel og helt kronologisk. Vi møder Eli Sharabi og hans familie den 7. oktober 2023, da Hamas-terrorister stormede kibbutzen. Vores hovedperson bliver taget som gidsel, mens hans hustru og døtre blot kan se på.

I 491 dage lever han under umenneskelige forhold i Gazas mørke tunneler – smalle, farlige gange dybt under jorden, som militante grupper bruger til at skjule sig og transportere våben i. Han er fanget sammen med andre gidsler, og meget af bogen bruges på at beskrive deres indbyrdes forhold. Selv om de er underernærede, isolerede og bliver udsat for mishandling, holder de sammen. Eli Sharabi bliver ved med at håbe på at gense sin kone og døtre. Samtidig prøver han at holde modet højt hos hans medfanger. Bogens sidste sider beskriver Eli Sharabis frigivelse og møde med familien. Desværre opdager han, at hans kone og døtre døde under angrebet i kibbutzen. Vi får en beskrivelse af besøget ved graven og en beslutning om, at livet skal gå videre.

'Gidsel' er en rå og usminket bog. Titlen beskriver rammende og klart, hvad man kan forvente af bogen. Det er en præcis beskrivelse af livet som gidsel. Det er altså hverken en debatbog, et politisk skrift, religiøse overvejelser eller en analyse af konflikten. Vi hører meget få holdninger eller teoretiske overvejelser, men til gengæld er der masser af øjenvidneberetning og sansninger. Der er dog også enkelte flash backs til dagliglivet i hjemmet før terrorangrebet.

Eli Sharabi har trods omstændighederne under sit fangenskab blik for, hvordan den konfliktfyldte situation kræver sine ofre på begge sider af krigen. De brutale gidseltagere bliver beskrevet som mennesker af kød og blod. De græder også, når deres familie dør, og de ønsker også det bedste for deres egne børn. Når ingen kigger, kan Hamas-fangevogterne ligefrem være rare og menneskelige, men når soldaterne er sammen som flok, bliver de modbydelige. På intet tidspunkt kipper beskrivelserne over, så de bliver sympatiserende, undskyldende eller tilgivende, for Eli ved, at alle i Hamas er skyldige i terrorangrebet den 7.10.

Det er en brutal bog af en særdeles tapper person, der har lidt og mistet mere, end man kan forestille sig. Bogen er vigtig og afbalanceret. Der prædikes ikke hævn eller vold, men der beskrives og bevidnes. Eli Sharabi har skrevet en vigtig historisk kilde, som jeg håber mange i eftertiden vil læse og lære af.

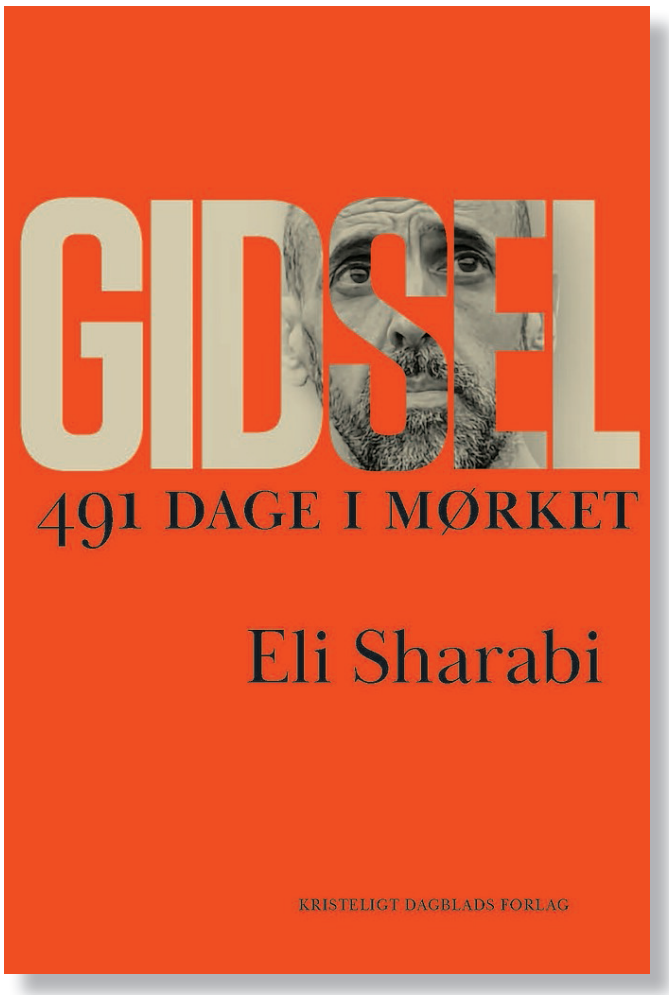

Eli Sharabi: Gidsel - 491 dage i mørke
205 sider. 249,95 kr.
Udkommet 7. oktober 2025
Kristelig Dagblads Forlag

Vores liv skal handle om at være optaget af Gud

Arvid Asmussen er lovsanger, præst og forfatter og har for nylig udgivet bogen 'Optaget'.

Mange kender Arvid som lovsangsleder og sangskriver, og hans sange synges i kirker overalt i vores land. Derfor vil mange måske tænke, at denne bog nok er en bog om lovsang, som henvender sig mest til lovsangere, lovsangsledere, musikere og andre specialister – men det er faktisk ikke tilfældet. Bag på bogen står der:

"Bogen er for alle, der er nysgerrige på Gud" – og det er lige netop det, jeg også synes, den er.

Arvid tager os med ind i sine egne refleksioner og erfaringer fra sit eget liv med Gud, og hvordan han har oplevet, at sang og musik har påvirket hans liv. Han tager fat i, hvad der sker med os, hvis vi giver os tid til at blive optaget af Gud, ligesom Gud er optaget af os. Han beskriver, hvordan lovsangen ikke bare handler om at synge, men om at involvere sig med både ånd, krop og sjæl.

Arvid tager udgangspunkt i sin hverdag som præst og lovsangsleder i sin egen menighed og bruger dagligdagsoplevelser som baggrund for det, han ønsker at formidle. En af hans pointer er, at lovsang ikke bare er mig, der synger til Gud, men at vi i fællesskab synger til Gud. I den forbindelse fortæller han åbent og sårbart om den svære tid efter at have mistet et barn en måned før termin. I den tid kunne han ikke synge, fordi sorgen og smerten var for stor. Men her oplevede han, at menighedens sang for ham og hjalp ham igennem. Han kunne sidde og lade menighedens sang trøste ham, da han ikke var i stand til at synge selv. Et rigtigt godt billede på, at lovsang og fællessang handler om mere end bare mig; at det, at jeg synger med, kan hjælpe andre.

Lovsangen er naturligvis central i bogen, hvor Arvid deler med os, hvordan lovsang kan være fællessang, bøn, prædiken og at kroppen også er en del af lovsangen. Han beskriver meget fint, hvordan det, at vi bruger vores krop i vores tilbedelse af Gud, kan være med til at forstærke vores tilbedelse og overgivelse. Det kan vi gøre ved at løfte vores hænder, bøje knæ, danse osv. Han tager os tilbage til søndagsskolen, hvor man lavede fagter til sangene og siger, at det næsten er synd, at det stopper fra teenagealderen, da det forstærker budskabet, når vi bruger fagter.

Jeg kan godt lide, at Arvid er ægte og tager os med i sin egen vandring med Gud igennem bogen. Han underbygger det, han skriver med mange bibelhenvisninger, som bekræfter hans oplevelser og meninger. Jeg tror, at det for mange kan være en aha-oplevelse at se, hvor meget der egentlig står om tilbedelse og lovsang i Bibelen.

Det mest centrale i bogen er, at Arvid hele tiden peger hen på, at vores liv skal handle om at være optaget af Gud – at alt, hvad vi gør, gerne skal være med Gud i centrum og til hans ære. Gud er optaget af os hele tiden og fortjener, at vi er optaget af ham. Vi skal ikke være så optagede af os selv, men af at lade ham få vores opmærksomhed.

Jeg vil anbefale bogen til alle, der er nysgerrige på, hvad det betyder at være optaget af Gud, og hvordan menigheden, sangen og musikken kan hjælpe os med at være optaget af ham.

Anmeldt af Eilis Jokszies

Arvid Asmussen: Optaget
82 sider. 200 kr.
Forlag: Silkeborg Oasekirke og Stille Stunder

En intens weekend i en kærlig atmosfære

Første weekend i november var der konference med udfrielse og helbredelser i Horsens Frikirke. Det blev en intens weekend, hvor flere af deltagerne efterfølgende kunne berette om at være blevet mødt af Gud.

”Det var en af de vildeste weekender i mit liv”, siger en af deltagerne på ’Breakthrough Sessions’ konferencen, der blev afholdt den første weekend i november i Horsens Frikirke.

Det var ikke store, kendte gæstetalere, der var på programmet, men lovsangen, undervisningen og forbønnen var dyb og intens og skabte grobund for både åndelig og fysisk frihed.

David Akinyele, nigeriansk pastor i Norge, og Peter Skov, der har været profileret her i avisen et par gange, underviste om, hvordan vi kan blive sat fri fra det, der søger at blokere vores intimitet med vores Himmelske Far. Mørke kræfter kan udnytte traumer og dårlige vaner til at infiltrere vores liv, tanker og krop, så vi bliver bundet og føler, at vi sidder fast uhelbredeligt. Men Guds Ånd giver os kraft til at blive sat fri, var det gode budskab.

Flere oplevede frihed, indre lægedom for traumer, og helbredelse fra smerter. Et eksempel var en ung kvinde, der havde gigtsmerter i hænder og albue oplevede at blive helbredt ved forbøn.

Tove, der var kørt med en bilfuld fra Silkeborg, sagde: ”Selvom emnerne var dybe og berørte følsomme emner, så skete det hele i en let, fri og kærlig ånd. Der var ikke noget tungt eller religiøst over det – bare Åndens enhed og en længsel efter mere af Gud.”

Annie fortæller: ”Jeg oplevede noget helt særligt, da jeg blev bedt for. Jeg mærkede Helligånden så tydeligt, en varme strømmende gennem min krop og alle smerter og spændinger i min krop lettede efterhånden, som jeg blev bedt for. Det føltes som om en tung byrde blev løftet fra mig, og jeg oplevede Guds nærvær meget stærkt og tydeligt. Blev så overvældet!”

Ninna kunne bevidne: ”Jeg havde så ondt i min ryg, at jeg ikke kunne stå op til lovsangen, som jeg ellers gerne vil. Jeg gik op for at blive bedt for – ja, det kunne jo næppe blive værre, tænkte jeg. Under forbønnen forsvandt smerterne fuldstændig. Tak Gud!”

Dagen efter fortæller Anna, der også var med på konference: ”Her i weekenden oplevede jeg en frisættelse, hvor fjenden måtte give slip på mig. Lettelsen er mærkbar både fysisk og psykisk. Her til morgen lykkedes det at finde ro, så jeg kunne begynde dagen med en uforstyrret andagt – det har været svært i flere måneder, fordi min hjerne blev forstyrret af alle mulige tanker og input.”

Orla Møller, der er pastor i Horsens Frikirke, siger: ”Da vi begyndte at arbejde med emner som udfrielse og indre helbredelse for to år siden, stod det klart, at vi alle har brug for at vide mere om de ting, der binder os – bevidst eller ubevidst – og søge hjælp til at blive sat fri. Vi vil fortsætte arbejdet med dette, og den næste Breakthrough Sessions weekend er i støbeskeen til april 2026.

/Red.

David Akinyele, nigeriansk pastor i Norge, beder for en af deltagerne på Breakthrough Sessions-konferencen i Horsens Frikirke. Foto: Horsens Frikirke

Avionics-tekniker for MAF: ”Vi er forpligtede til at hjælpe mennesker i nød”

Ole Kjeldsen har sammen med et lokalt team - og med hjælp fra MAF Kenya - arbejdet på at installere flyudstyr i dette (næsten) nye Cessna Caravan Grand på pontoner, så flyet kan lande på vandet. Foto: MAF

”Jeg kunne være fodboldtræner eller alt muligt andet, men at installere navigations- og kommunikationsudstyr i MAF-fly passer mig bedre,” siger Ole Sølvsten Kjeldsen, der er tre uger på MAF’s flybase i Uganda.

Af Svend Løbner, freelancejournalist

Hvad gør man, når man sidder inde med en ekspertise, som man ved, de har brug for et helt andet sted på kloden? Man spørger selvfølgelig sin chef, om man må tage tre uger fri fra arbejde for at rejse hen og møde behovet.

Det gjorde Ole Sølvsten Kjeldsen, og nu er han i fuld gang med at installere teknisk isenkram i et nyt fly på MAF’s flybase i Kanjansi lufthavn udenfor Kampala i Uganda.

MAF er en forkortelse for Mission Aviation Fellowship og er en tværkirkelig organisation, der hjælper nødhjælpsorganisationer, lokale kirker og hospitaler med flytransport og logistik - særligt til områder som ofte er svært fremkommelige via landjorden.

Ole Sølvsten Kjeldsen flankeret af Stephen Towett fra MAF Kenya og Peter Okia fra MAF Uganda. Foto: Privat

Arbejdsplads med på idéen

Ole arbejder til daglig som tekniker i virksomheden Scandinavian Avionics i Billund med netop det elektroniske navigations- og kommunikationsudstyr til fly, som han er specialist i. Og heldigvis for ham og for MAF Danmark gav chefen ham lov til at tage fri de tre uger og endda med fuld løn.

”Jeg gik ind og spurgte, om jeg kunne få fri i uge 43, 44 og 45 og fortalte, at jeg gerne ville til Uganda for at hjælpe en humanitær organisation med det samme, som jeg laver herhjemme. Så svarede chefen, at det ville han og virksomheden da gerne være med til,” forklarer Ole.

”Vi er forpligtede til at hjælpe”

Det, der drev Ole til at spørge om fri og rejse ud til ukendt land for at arbejde under fremmede himmelstrøg, er ønsket om at gøre en positiv forskel for mennesker, der ikke er så privilegerede, som vi er herhjemme.

Som han udtrykker det:

”Det er jo mennesker, der har brug for hjælp. Og jeg synes, at vi herhjemme er forpligtede til at hjælpe dem, der ikke har de samme muligheder som os.”

Han tilføjer med et smil:

”Jeg kunne være blevet fodboldtræner, besøgsven i Røde Kors eller alt muligt andet. Men at hjælpe til ved en modifikation på et MAF-fly passer bedre til mig.”

Specielle funktioner

Helt konkret arbejder Ole lige nu sammen med et lokalt team - og med hjælp fra MAF Kenya - på at installere flyudstyr, såkaldt avionics, i et (næsten) nyt Cessna Caravan Grand på pontoner, så flyet kan lande på vandet. Det være sig Radio Altimeter, GPS tracking-system, en såkaldt Standby Horizon, outlet til opladning af mobiltelefon - og en TAWS INHIBIT switch. Det er en switch, som kan afbryde et TAWS-system. Forkortelsen står for Terrain Awareness Warning System.

”Det skal kunne afbrydes, fordi MAF flyver til mange små stationer og landingsbaner, som ikke findes i GPS Nav-databasen. Så tror flyet, at det er ved at lande et helt forkert sted og giver derfor advarsel mod at lande. Derfor skal TAWS kunne slås fra, så piloten kan lande uden forstyrrelser,” forklarer Ole.

Teknik er kun et middel

For ja, det handler om at nå ud til mennesker, som bor i afsidesliggende og isolerede områder og som mangler det mest basale: mad, medicin, uddannelse og kontakt med omverdenen.

MAF er derfor ikke kun et flyselskab og kommunikation, højdemåler og GPS er ikke kun teknik. Det handler om at hjælpe mennesker, og det er vi forpligtede til, som Ole Sølvsten Kjeldsen udtrykker det.

Ole er 62 år, gift og har tre voksne sønner. Han bor i Bredsten ved Vejle og arbejder som nævnt i Billund. Han rejste til Uganda den 19. oktober og kommer hjem til Danmark igen den 9. november.

Grundlagt af krigspiloter

MAF blev grundlagt af kristne krigspiloter lige efter 2. verdenskrig. De ønskede at bruge fly til at skabe fred fremfor at sprede krig.

Siden da har MAF fløjet små fly over svært tilgængelige områder med blandt andet medicin, sundhedshjælp og nødhjælp til nogle af de mest udsatte mennesker i verden.

Flere danske organisationer bruger også MAF’s fly i forbindelse med deres arbejde i udviklingslande, og MAF bruges også af aktører som Dansk Flygtningehjælp, Folkekirkens Nødhjælp og UNICEF til sørge for sikker flytransport.

Peter Okia MAF Uganda

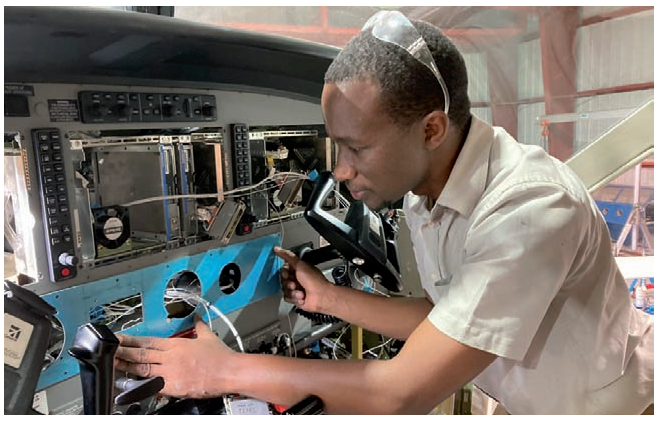

Sponsoreret artikel af Mission Uden Grænser

Ingen mor skal græde julemorgen

af Anja Nedergaard Raheem, Mission Uden Grænser

Sidste jul stod Oksana foran komfuret i sit lille køkken i byen Sarny i det vestlige Ukraine. Hun havde intet at give sine tre børn, ikke engang en skrive brød.

„Tårerne trillede ned ad mine kinder og jeg græd, fordi jeg følte mig så magtesløs. Det var julemorgen og jeg havde ingen mad i huset,“ fortæller hun.

Oksana på 33 år bor med sin mand og deres tre børn i et gammelt træhus, hvor kulden siver ind gennem utætte vinduer, og toilettet står i gården.

Midt i kulden og mørket, bankede det på døren. Det var Lyudmyla, vores medarbejder fra Mission Uden Grænser. Hun kom med en julepakke fyldt med mad og søde sager. En gave, som Oksana aldrig havde turdet håbe på.

„Tak for denne gave – I har mindet mig om, at der stadig er håb. Uden den ville julen ikke have føltes som jul“, sagde Oksana.

Krigen har sat dybe spor

Oksanas familie er ikke alene. Krigen i Ukraine har kastet millioner ud i fattigdom. Ifølge Verdensbankens seneste rapport lever 37 procent af befolkningen i Ukraine under fattigdomsgrænsen, som følge af krigen.

Aktion Julehjælp

- Hvert år uddeler Mission Uden Grænser julepakker til udsatte familier i Østeuropa.
- Uddelingen sker i samarbejde med lokale aktører og frivillige.
- I år håber Mission Uden Grænser International at kunne uddele mindst 32.000 kasser med julehjælp.

For Oksana og hendes familie betyder det, at manglen på jobmuligheder i Ukraine rammer hårdt. Oksanas mand tjener kun en lille løn som ovnbygger. Oksana vil gerne hjælpe ved at tage et deltidsjob, men der er desværre ingen muligheder. Deres hus trænger også til nødvendige reparationer, som familien ikke har råd til.

„Vi møder familier som Oksanas hver dag“, fortæller Golriz Ghozati, generalsekretær i Mission Uden Grænser, *„når selv små reparationer på huset bliver uopnåelige, føles livet som en kamp fra dag til dag.“*

Midt i en usikker fremtid drømmer Oksana om at give deres børn en tryg opvækst: *„Jeg ønsker, at mine børn skal have en bedre fremtid, men jeg er også begyndt at tænke over værdierne og betydningen af, hvad en familie er,“* fortæller Oksana og fortsætter: *„Jeg har indset, at et lykkeligt familieliv ikke handler om, hvad vi ejer eller har, men om hvordan vi behandler hinanden, hvordan vi elsker og drager omsorg.“*

Mission Uden Grænser

- Grundlagt for over 60 år siden med fokus på at hjælpe fattige familier i Østeuropa.
- Organisationen arbejder tæt sammen med lokale aktører og partnere for at give direkte hjælp til familier i nød.
- Organisationen har et stærkt fokus på diakonalt arbejde og fattigdomsbekæmpelse.

Mission Uden Grænser rækker ud

Mission Uden Grænser er til stede i Ukraine og andre steder i Østeuropa. Vi rækker ud til familier som Oksanas gennem vores julehjælp, hvor vi uddeler julepakker fyldt med mad og nødvendigheder.

Sidste år lykkedes det Mission Uden Grænser at uddele 38.000 pakker, og i år er målet mindst 32.000. Pakkerne indeholder basale fødevarer og nødvendigheder, men også lidt sødt og festligt, som minder familierne om, at julen stadig kan være en glædens tid.

„For os, handler diakoni om at række ud på en håndgribelig måde,“ siger Golriz Ghozati, *„men julepakkerne viser også noget større - at vi minder vores ukrainske brødre og søstre om, at de ikke er glemt.“*

Julefreden kommer i en kasse af pap

Igen i år bliver julen anderledes for mange familier i Ukraine og resten Østeuropa, fordi området stadig er præget af krigen.

„Vi er dybt privilegeret i at leve i et land, hvor der er fred. Vi mangler ingenting, så hvorfor ikke hjælpe dem, der er i nød? Vi kan være med til at sprede trøst og omsorg til dem, der har allermest brug for det. “ siger Golriz Ghozati.

Denne jul kan du være med til at bringe julefred ind i familier som Oksanas. En julepakke koster 350 kr og kan blive den håndsrækning, der giver børnene et varmt måltid og minder en mor om, at hun ikke står alene.

„Du giver ikke bare en pakke, du giver julefred,“ siger Golriz Ghozati.

Krigen i Ukraine

- Mindst 15,6 millioner familier i Ukraine har oplevet forværret mental sundhed.
- 78 procent af ukrainere kender mindst én, der er blevet dræbt i krigen.
- 13 procent af boliger er ødelagt eller beskadiget. Det vil sige over 2,5 mio. husstande berørt.

Julehjælp til ukrainske familier

SCAN QR-KODEN OG STØT MED 350 KR

eller støt via **MOBILEPAY** 493911 Mrk. **UKRAINE** + dit cpr-nr og adresse for skattefradrag.

Din donation går til Mission Uden Grænsers generelle arbejde med uddeling af julepakker.

Møder & Arrangementer

Kom og hør

Benny Mikkelsen taler

OBS. Gudstjenesten starter kl.10.00

- Søndag 16. November 2025 Kl. 10:00
- SOZO Gospel Kor synger

www.Nyt-Haab.dk
Tlf. 71 95 79 17
Damhus Boulevard 28
2610 Rødovre

PINSEKIRKEN
NYT HÅB

Lovsang og bedemøde hver onsdag kl 18.30
Alle er velkommen !

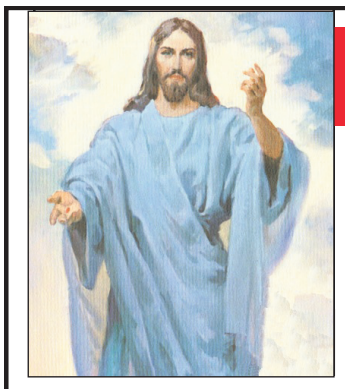

Velkommen i PERLEPORTEN

i Pinsekirken NYT HÅB Damhus Boulevard 28, Rødovre

til Helligåndens aften

HVER SØNDAG AFTEN kl. 19.00
Bus 21 holder udenfor - gratis kaffebord kl. 18.30
Dansk Gospelsang og musik - Bibelord - Tilbedelse
Forbøn for frelse - Åndsdåb og syges helbredelse

Udlejning

Bed&Breakfast
i Christiansfeld

Bo på Det Gamle Posthus i verdensarvsbyen Christiansfeld. 1 værelse med 2 sengepladser på 1. sal med adgang til køkken og bad. Kun 400 kr. pr. døgn. Morgenmad kan evt. købes i café Morgenstjernen i samme bygning.

Bestil hos Margit: 4031 0250

Mission / Erhverv

UBESKÅRET STØTTE
TIL MINDRE PROJEKTER

- Sankt Vincent Grupperne blev grundlagt i april 1959. Vi er inspirerede af Vincent de Paul (1581-1660).
- De fleste af vores pt. 19 projekter støtter skolegang og uddannelse for fattige, forældreløse og børn med handicap.
- Vi indsamler ca. 1.000.000 kr. årligt.
- Privatpersoner, fonde, Kulturstyrelsen, menigheder og ordener støtter.
- Der er projekter i 12 forskellige lande på fire kontinenter
- Der ydes normalt langvarig støtte til projekter.
- Bidragydernes støtte går ubeskåret til projekterne.
- Bestyrelsens og lokalgruppernes arbejde er ulønnet.
- Bidrag til Sankt Vincent Grupperne er fradragsberettiget. Arv kan gives uden afgift.
- **Konto 3667-1097164 el. MobilePay 19379**

SANKT VINCENT GRUPPERNE
www.vincentgrupperne.dk

Arrangeret af: vaegtertjeneste.dk
Anette Holt, Rakul Kristiansen, Lucinda Rasmussen

VÆGTERSAMLING

"STÅ OP, VÆGTER!"
Vækkelse og udrustning til tjeneste

MED DR. LAURA SANGER
OG BRYSON SANGER

Dr. Laura Sanger

Bryson Sanger

- Bliv udrustet til åndelig kortlægning og til at afsløre fæstningsværker og de onde åndsmagter bag dem.
- Lær at aflæse og definere den åndelige puls i en by, region eller nation – og kæmp som forbede strategisk og effektivt.
- Bryson tjener stærkt med de unge i lovsang, profetiske forbøn og åndelig bedømmelse.

Dato: 29. - 31. January 2026
Sted: LightHouse - Jørgen Jensensvej 8, 4700 Næstved

Deltagergebyr: Prisen inkluderer kaffe og kage samt materialle udgifter
- alle 3 dage er 450 kr.
- unge/studerende, op til 25 år, er 300 kr.
- delvis deltagelse, eks. Fredag/lørdag for 350 kr.

MobilePay til 11168 Besked: "Vaegtersamling"

Program
Torsdag kl. 10 - 16
Fredag kl. 10 / hele dagen
Lørdag kl. 10 - 16

Diverse

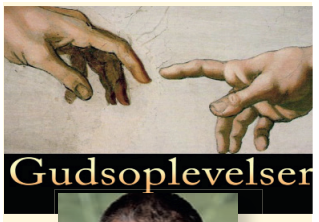

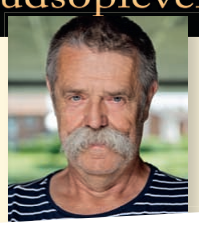

På Facebookgruppen GUDSOPLEVELSER kan du se og høre fortællinger fra mennesker, der har oplevet Gud i hverdagen.

Produceret af Per Bracher

Hvis avisen udebliver...

Hvis avisen udebliver, kan du benytte kontaktformularen på udfordringen.dk - klik på det røde felt 'Udeblev avisen?' midt på siden og udfyld felterne.

Så sørger **Bladkompagniet** for efterlevering. 1-2 dage efter reklamation.

Find din nærmeste Mission Afrika Genbrug på
missionafrika.dk/genbrug

MISSION AFRIKA Genbrug

AXELTEK
Industri Elektronik

Reperation af frekvensomformere og Cnc-drev

Nørresundby 25 21 31 67

Annonceafd.: 2681 7718 -
annoncer@udfordringen.dk
Oversigt over priser og deadlines:
Udfordringen.dk/Annoncer

Besøg vores webshop på Hosianna.dk
(...også til mobil og iPad)

Udfordringens webshop
Hosianna.dk / Bøger / Film / Musik

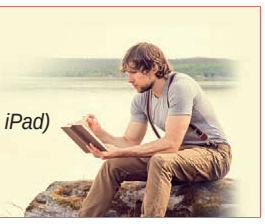

Start dagen med et bibelvers

Hvis du har lyst til at få et dagligt bibelord tilsendt, så gå ind på hjemmesiden **udfordringen.dk** og tilmeld dig via ikonet "Dagens Udfordring" ca. midt på hjemmesiden. Det er gratis og uforpligtende.

Stillinger

Følg Udfordringen på Facebook

og Instagram, hvis du vil holde dig opdateret på historier og indhold fra avisen.

Konservativ kandidat kæmper imod kønsskifte for børn

Udfordringen har bedt den 27-årige Christian Vigilius (C) fortælle, hvorfor netop familiepolitik og kampen mod kønsskifte for børn fylder så meget i hans valgkamp.

Christian Vigilius fortæller:

"Jeg er kandidatstuderende i statskundskab på Københavns Universitet og så er jeg kandidat til Region Østdanmark, der dækker hele Sjælland og Bornholm - som nr. 5 på Det Konservative Folkepartis liste."

Kristen først og fremmest

"Jeg har altid sagt, at jeg er kristen, før jeg er konservativ, og det er fordi mit kristne livssyn, min kristne opvækst og min personlige tro har formet - og stadig former - rammen for mine politiske holdninger. Dét, der vakte mit politiske engagement, var ønsket om at udbrede de værdier, jeg tror på, er gode og sande - særligt i familiepolitikken og værdipolitikken.

Det betyder på ingen måde, at man som kristen skal være konservativ; for mig var det bare her, mine kristne værdier bedst kunne oversættes til konkret politik."

Kønsdebatten

"Et af de områder, jeg brænder meget for inden for værdipolitikken, er hele kønsdebten. Jeg er bekymret for den udvikling, hvor kønsbegrebet udvandes med 77 påståede køn, og hvor unge og børn bildes ind, at deres køn ikke har noget med biologi at gøre - i uddannelsessystemet, i medierne og i den politiske debat.

"Jeg mener, det er vigtigt at fastholde, at der findes to køn, og at man som udgangspunkt ikke kan være født med "det forkerte køn"," siger Christian Holst Vigilius.

Jeg mener, det er vigtigt at fastholde, at der findes to køn, og at man som udgangspunkt ikke kan være født med "det forkerte køn". Det underbygges også empirisk, da mere end 99,5 % af alle danskere identificerer sig som deres biologiske køn. Det er en af de mest grundlæggende sandheder i vores samfund og helt fundamentalt for menneskers identitet - drenge såvel som piger. Det, synes jeg, er vigtigt at fastholde."

> ***"Dels sker der en masse med krop og psyke, når man er ung og gennemgår puberteten - mange oplever, at uroen mindskes over tid. Og så er det en behandling med alvorlige risici"***

"Det er grunden til, at jeg er modstander af kønsskiftebehandling af børn under 18 år - hormonelt såvel som kirurgisk - og derfor er det også en af mine mærkesager ved regionsvalget.

Dels mener jeg principielt ikke, at børn skal skifte køn; det er en alt for stor beslutning at tage og overskue konsekvenserne af som barn.

Dels sker der en masse med krop og psyke, når man er ung og gennemgår puberteten - mange oplever, at uroen mindskes over tid. Og så er det en behandling med alvorlige risici, som kan skade kroppen for resten af livet: nedsat fertilitet, knogleskørhed og varige påvirkninger af den seksuelle funktion, uden at der kan dokumenteres en gavn, der står mål med følgerne. Det, mener jeg, i praksis minder om at foretage medicinske eksperimenter på børn, og det, synes jeg, er dybt uansvarligt."

Rummelighed, omsorg og høj faglighed

"Det betyder ikke, at børn og unge med kønsdysfori skal mødes med kulde eller skam - tværtimod. De skal mødes med sandhed og kærlighed på én gang: ro, tidlig og fagligt stærk psykologisk støtte, hjælp til familien og et skolemiljø, hvor man kan være en anderledes dreng eller pige uden at få at vide, at kroppen er problemet. Rummelighed og omsorg - før indgreb.

Derfor vil jeg i regionen arbejde for at lave så restriktive kriterier for behandlingen som muligt, så så få børn som muligt bliver udsat for irreversible forløb.

Samtidig vil jeg insistere på gennemsigtighed, høj faglig kvalitet og fravær af aktivisme i udredning og rådgivning. Det er min tilgang - som kristen, som medborger og som kandidat til Region Østdanmark," slutter Christian Vigilius.

Bodil

LÆSERINDLÆG

En spøjs halloweenoplevelse

Min sædvane er at stå op og bede Rosenkransen midt om natten og således også natten til søndag 2/11 – Allehelgen. Søndage bedes altid Herlighedens Rosenkrans om opstandelsen, himmelfarten, osv., passende især på Allehelgen, hvor kirken er ekstra søgt af pårørende, fordi alle afdøde i årets løb oplæses ved navn fra prædikestolen.

Hvorfor véd jeg ikke, men under min natlige bøn kom jeg i tanker om velsignelsen, altså "Herren velsigne og bevare dig. Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig – " og så kunne jeg simpelthen ikke huske det næste ord, og skønt jeg hører velsignelsen hver søndag i kirken, måtte jeg have mobilen frem og google – nåh ja, "være dig NÅDIG".

Nogle timer senere i kirken forløb gudstjenesten planmæssig, indtil præsten efter nadveren skulle lyse velsignelsen. Med løftede hænder og høj røst, som han havde gjort 1000 gange, messede han de velkendte ord: ….og være dig -. Dér gik han i stå. Totalt. Menigheden stod andægtig i vel 20 sekunder (og det er meget lang tid), hvorefter præsten vendte sig mod alteret og tog ritualbogen, og efter yderlige lange sekunder fandt den rigtige side og til alles lettelse kunne oplæse hele velsignelsen over menigheden.

Jeg havde således god tid til levende at føle med vores kære præst, hvis situation i den grad lignede min egen natlige Rosenkransbøn, men slog det hen indtil jeg senere fortalte det til en ven. – Det er da ikke tilfældigt, sagde hun. – Det er da alt det halloween skidt og dæmoner, der er overalt.

Langsomt kom tanken, at hun vel har ret. Allehelgen er jo at bede for de afdøde og synge om den store hvide flok, og det værste Satan og hans dæmoner kan høre er ordet Nåde, for den river os ud af hans hånd. Den sandhed skulle ved djævelens vold og magt ikke siges i Varde kirke denne Allehelgens søndag.

Det blev den alligevel, men det holdt hårdt.

Ernst Jessen
Torvegade 19a,
6800 Varde

Altergangskraft

Tak, Herre, at du indbyder mig
til nadverbordet,
hvor du længes efter at give mig det,
jeg behøver.
Så kommer jeg i min magtesløshed
og knæler for din trone,
vel vidende, at i magtesløshed
udfolder din kraft sig helt.
Fyld du mine tomme kar
med dit forfriskende kildevæld.
Herre, du, som kunne forvandle vand til vin,
du kan også forvandle vore vanskeligheder
til velsignelser.
Velsign nu brødet og vinen, som er
til fred og glæde og til tilgivelse og lovsang.
Med et ord fra dit hjerte
forvandles ethvert kors i mit liv
til en herlig opstandelse.
Tak, at jeg kan rejse mig
i forvisning om,
at dit legeme og blod
forvandler svaghed til styrke.
Amen.

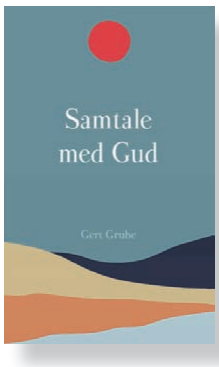

En bøn fra bogen 'Samtale med Gud', som kan købes på Udfordringens forlag på www.hosianna.dk eller bestilles på hosianna@hosianna.dk. Bogen er på 150 sider og koster 128 kr.

Læserindlæg er udtryk for læserens egen holdning.
Send dit indlæg til: redaktion@udfordringen.dk

Løs ugens kryds og tværs - og vind et gavekort!

Træn hjernecellerne – og vind måske et gavekort!

Vinder i kryds & tværs i uge 44:

Jens Korsgaard
9300 Sæby

Kodeord: Garagevarmer

Du kan også vinde et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, hvis du finder kodeordet i denne uge ved at sammensætte de bogstaver, der står i felterne med tal.

Skriv kodeordet og send det sammen med dit navn og din adresse til mail@udfordringen.dk eller til Udfordringen, Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.

Kodeordet skal være Udfordringen i hænde senest tirsdag den 18.11. Vinderen får direkte besked og offentliggøres her på siden den 23.11.25.

Blandt de indsendte løsninger trækkes hver uge lod om et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, vælg mellem bøger, bibelord i træ, cd'er og film.

Kryds og tværsen leveres af bureauet Kehlet Aps, Varde.

God fornøjelse!

Find bøger fra mange forskellige forlag på

Hosianna.dk

*Fast fragt på 35 kr. uanset hvor meget du bestiller**

**Gælder ved levering i DK*

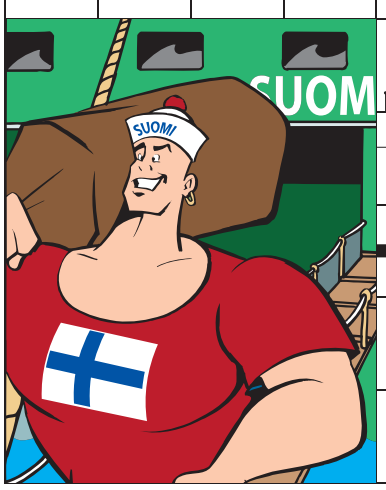

Giv et abonnement i gave!

Et abonnement på Udfordringen er en gave som varer længe!
- Med den trykte avis har man også adgang til alle artikler på nettet.

Bestil pr. mail på abonnement@udfordringen.dk eller ring på tlf. 7456 2202.

Foto: Real reel Doc AB/DR

Mullaens søn

I en svensk dokumentar fra 2023 møder vi den iranske journalist Ruhollah Zam, søn af en højtstående iransk mullah. Ruhollah gør oprør mod regimet og flytter i eksil i Frankrig. Her starter han en nyhedskanal, som afslører det største bedrageri i Irans historie - og må sættes under beskyttelse. Alligevel lokkes han i en fælde, kidnappes og føres tilbage til Iran, hvor han efter 14 måneder i fængsel henrettes. Dette er hans historie. Se Mullaens søn på DR2 den 12.11 kl. 23.10

Udvalgte programmer på DR / Kristne TV-kanaler

DR1

Søndag 9/11
10.00 Gudstjenesten: Fyr dig selv som Gud i dit eget liv
Journalist Esben Kjær oplevede det største kontroltab, da han mistede sin syvårige søn til kræft. Siden har han måtte erkende igen og igen, at han ikke kan styre tingenes gang. Derfor tager Esben sammen med vært Sofie Østergaard til gudstjeneste i Hornbæk Kirke, hvor det handler om, at vi ikke altid selv kan have magt over tingene.

Lørdag 15/11
18.50 Før søndagen
"Han glemmer mig aldrig" er ugens salme i denne udgave af Før søndagen. Værterne Katrine Muff og Mathias Hammer introducerer som altid salmen, og denne gang er det også værtsparret selv, som synger. I "Før søndagen" synger Muff, Hammer og DRs kor på skift fra den store danske sang- og salmeskat, der er opbygget gennem århundreder.

"Fyr dig selv som Gud', foreslår journalist Esben Kjær, der oplevede det største kontroltab, da han mistede sin syvårige søn til kræft. Siden har han måtte erkende igen og igen, at han ikke kan styre tingenes gang. Han er gæst i gudstjenesten på DR søndag den 9.11. Foto: Egon Rix, DR

DR2

Søndag 9/11
14.00 Gudstjenesten: Fyr dig selv som Gud i dit liv.
Genudsendelse fra DR1 kl 10.00.

KKR-TV i DK

Se kristent tv døgnet rundt her:
1. I hele landet på dit tv med en KKR tv-boks. Bestilles på www.kkr.dk / seerklubben@kkr-tv.dk eller tlf/sms: 35 31 00 57.
2. På MoreTV via TV, mobil og tablet i hele landet. Læs mere og bestil på moretv.dk eller ring 69 16 16 20 for mere info. Programoversigt på: v.dk/programmer.

GOD TV

Tlf. 98 90 91 50 - Email: info.scandinavia@god.tv
GOD TV kan ses overalt. Download en app til iPhone, iPad eller Android eller se www.god.tv, hvor der findes 20 web kanaler 24/7.GOD Channel kan også ses 24/7 via parabol: ASTRA 4A 5º Ø Frekvens: 11.996 GHz, Polarisation: H, Symbol Rate: 27,500 Symbol/s: FEC: ¾. Kan også modtages fra Hotbird 13° øst og Eurobird 28,5° øst. Indgår i TV-pakken hos MoreTv. Findes i mange bredbånds- og kabelnet.

More 2 life TV

Regionalt TV i MUX 1. Kanal Nord: Mandag - tirsdag 8:30, onsdag 23:00, torsdag 21:00, lørdag 10:00, søndag 11:00. Kanal Øst: Mandag - torsdag 8:30, lørdag 11:30, søndag 15:00. Kanal Hovedstaden: Tirsdag 11:00, onsdag 15:30, torsdag 11:00, fredag 05:00.

FGP-TV

FGP-Huset, Nygade 17,
3782 Klemensker, Tlf. 40870533
Mail: post@FGP.dk
Udsendelserne kan ses på FGP-TVs hjemmeside www.FGP.dk (Menupunkt: FGP-TVs IT-kanal)
Derudover minimum fire gange ugentlig på GospelChannel. Blandt andet onsdage kl. 19.00 og lørdage kl. 11.30.
GospelChannel er en gratis kanal på bl.a. CanalDigital.

Kanal 10

Kanal 10 er en norsk tv-kanal, der tjener som platform for forskellige kristne kirkeretninger med en vision om at vise, hvad der sker i kirkerne i Norge. Kanalen sender også danske programmer og indgår i MoreTV pakken. Se mere på www.kanal10.no

Loveworld TV

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d
28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning og helbredelsesudsendelser. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og yderligere info.: www.loveworldtv.co.uk/

Airport UCB TV

Sender på regionale digitale net www.ucb.dk/ucbtv.htm
Hovedstaden (Airport TV)
Mandag 07.30-08.00, torsdag 05.30-06.00, søndag 08.30-09.00, søndag 15.30-16.00.

SAT-7

Fire tv-kanaler som kan ses på Appen SAT-7 Plus:
• SAT-7 ARABIC (for familier på arabisk)
• SAT-7 KIDS (for børn på arabisk)
• SAT-7 PARS (for persisktalende seere i primært Iran, Afghanistan og Tadsjikistan)
• SAT-7 TÜRK (for tyrkisktalende seere i primært Tyrkiet og Aserbajdsjan)
Se mere på www.sat7.org og facebook.com/SAT7Network

Andre kanaler

På Thor 1o vest:
Vision Norge, Gospel Channel
Fr. 11247 Pol V Sr 24500 Fec 7/8.
På Astra 1 19,2o øst: Bibel TV Fr. 10832 Pol H SR 22000 Fec 5/6.
Astra 2 28,5o øst:
TBN Europe Revelation

Tysksproget TV

Tysksprogede TV-Kanaler med satellitmodtagelse: Canal Digital: Via Astra modtages bibeltv.de og hopechannel.de.
Hopechannel.de:
Onsdag kl. 13.00 og kl. 19.30.
Torsdag kl. 16.00. Fredag kl. 10.00 og kl. 20.15. Lørdag kl. 9.15.
Die Bibel-Das Leben - en kristen gæst fortæller i interview om sin "vandring", produceret af den tyske Adventistkirke.
Bibeltv.de: Tirsdage kl. 22.00 - 22.30: ICEJ - Faszination Israel med Gottfried Buhler. BibelTv er en afdeling af Evangeliums Rundfunk, som udsendes fra Wetzlar. Hope Media (Stimme der Hoffnung) = Hope Channel udsendes fra Alsbach-Hähnlein i Sydtyskland.

Web-tv

GOD TV: www.god.tv
DKNET.TV www.dknet.tv
TBN - Trinity Broadcasting Network: www.tbn.org

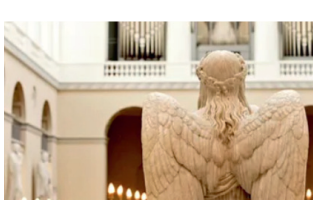

Morgenandagten

Du kan se og høre den direkte radiotransmission af Morgenandagten fra Vor Frue Kirke i København. Morgenandagten sendes mandag til lørdag kl. 08:05-08:25 på DR2 og P2.

Radio - Faste programmer om tro på P1

Søndag 9/11
10.03 Gudstjeneste fra Vor Frelsers Kirke, Esbjerg, Ribe Stift. 21. s. e. Trinitatis
Medvirkende:
Prædikant: Christian Bogh
Organist: Mikkel Andreassen
Vært: Malene Fenger-Grøndahl
Salmer:
DDS 754: Se, nu stiger solen af havets skød
DDS 594: Hør, min sjæl, den gode hyrdes stemme
DDS 580: Jesus, dødens overvinder
DDS 474:Jesus Krist, du gav mig livet

11.03 Pilgrim - på rejse i troens univers
Anders Laugesen rejser ind i troens verden og besøger et særligt trosmiljø. Her møder han mennesker, som på forskellige måder er optaget af og lever med troen.

15.03 Hvad ville Jesus have sagt?:
Vi vil allesammen gerne gøre vores bedste. Men det er ikke altid, vi ved, hvad det bedste er.
Og hvem spørger vi, når vi er i tvivl? Hvad med at spørge det, ifølge kristendommen, mest perfekte menneske? Jesus. Hvad ville han have sagt til dig i den situation, du står i?

Christian Bogh er ansat som 60 % sognepræst i Vor Frelsers Kirke og 40 % psykiatripræst på Psykiatrisk Afdeling Esbjerg. Søndag 9/11 prædiker han ved gudstjeneste fra Vor Frelsers Kirke i Esbjerg.

Hvad ville Jesus have sagt: for dig, der elsker Jesus, dig, der ikke ved, hvem Jesus er, og dig, der leder efter argumenter for, hvorfor vi overhovedet nogensinde har fundet på at lave radio om ham.
Du kan altid skrive dine spørgsmål til Jesus@dr.dk.
Sendes også lørdag 22.03

Torsdag 13/11
kl. 16.03 Bibelen Leth fortalt
Forfatter Kristian Leth mener, at Bibelen er verdens vigtigste bog. Sammen med journalist Lauge Hendriksen forsøger han at besvare spørgsmålet: Kan vi overhovedet forstå os selv og det samfund, vi lever i, hvis ikke vi forstår Bibelen? Sendes også torsdag kl. 11.03 og 21.03.

Lørdag 15/11
15.03 Ditlev og dæmonerne
Hvorfor findes det onde og dæmoniske udenfor og indeni os mennesker? Det spørgsmål undersøger præst og forfatter Kristian Ditlev Jensen i denne programserie sammen med sin medvært Christoffer Emil Bruun og en række gæster. Med afsæt i Kristian Ditlev Jensens personlige oplevelser med seksuelt misbrug, alkoholisme og psykisk sygdom, dykker værterne ned i nogle af livets mørke skyggesider. (Sendes også søndag 19.03).

Søndag 16/11
10.03 Gudstjeneste fra Thorsager Kirke, Aarhus Stift. 22. s. e. trinitatis
Prædikant: Lisbeth Brocelius Meléndez
Organist: Helle Zederkof
Vært: Malene Fenger-Grøndahl
Salmer:
DDS 2: Lover den Herre
DDS 522: Nåden er din dagligdag
100 salmer, nr. 812: November går tungt gennem byen
DDS 69, v. 5+6: Du fødtes på jord
DDS 732: Dybt hælder året i sin gang

Kristen lokalradio

Nordsjællands Kristne Radio & Radio KUR
Egen antenne: FM 92,8 MHz
Stofa net: 96,8 MHz
Netradio og podcast
Radio KUR (Kristen Ungdomsradio): Sender via egen YouTube kanal og via Facebook
www.nkradio.dk

København Rhema Radio
Morgenradio fra 06.00 til 10.00 på 106.3 FM. Lørdag kl. 06.00 til 13.00 Søndag kl. 06.00 til 21.00 på 106,3 FM. Natradio fra 00.00 til 06.00 på 103.4 FM
UCB Media på nettet 24/7: ucb.dk

Lumi Radio Aalborg
Sender prædikener, bibelundervisning, mødereportager og musikudsendelser med kristen musik 33 timer om ugen: lumiradio.dk, facebook.com/lumiradio. FM 92.2 MHz, 106.5 MHz, 107.4 MHz

Radio Ådalen
Egen antenne: Opsund: 96.4 MHz | Lønborg: 107.1 MHz
Fællesantenne
Skjern: 97.0 MHz samt netradio: www.radio-aadalen.dk

Norea Radio Danmark
Webradio - http://norea.dk

Radio fri-born.dk
Pinsekirken Bornholm, Sagavej 5, Rønne, sender internet-radio 24/7. Kan høres på mobil, iPad mm. ved at hente den globale lydstreamingtjeneste TuneIns radio-app i PLAY og APP-Store. Når appen er installeret, søg efter fri-born.

Arkens radio
Kanal 2 i Esbjerg
Frekvens: 93.5 MHZ
Sydenergi: 90.3 MHZ
Web: arkensradio.dk

Info. om lokalradio og podcast kan sendes til: redaktion@udfordringen.dk

Sådan kan du også være med til at støtte Udfordringens vigtige tjeneste

Giv gaver med skattefradrag via Missionsfonden på konto 9570 - 0006 139450.

Skriv, at du vil støtte:

Projekt 5127 - Avisen Udfordringen

Gaver uden skattefradrag kan indbetales direkte på Udfordringens bankkonto: 7040 1830446 / MobilePay 717371 (Skriv under bemærkninger, at det er en gave).

Obs! Missionsfonden er også godkendt til at modtage testamentariske gaver uden arveafgift. Kontakt Udfordringen eller Missionsfonden på tlf. 47174040 eller via e-mail på adressen: mail@missionsfonden.dk

Tak for din nødvendige forbøn for Udfordringens medarbejdere og frivillige.

Udfordringen

Gaver uden fradrag via Udfordringens MobilePay:

Nye singler fra danske kunstnere

Af Kristina Ruhe Dall Sørensen

Peter Houe Sørensen er uddannet fra konservatoriet og har i mange år arbejdet med musik på mange forskellige måder. Han har undervist på højskole, produceret mange kristne børne-CD'er igennem tiden, så som 'Ene alene Gud' og 'Flyt dine fødder'. Derudover har han været en del af gospelworkshops, lavet demensvenlig fællessang, og han er en del af gruppen Psalmisterne. Han udgiver også sin egen musik.

Den seneste udgivelse er 'Morning Dew', oversat til dansk 'morgendug'. Det er et instrumentalt musikstykke, som han selv har komponeret. Han har fået hjælp til spil af cello.

Udgivelsen kan bruges til en gåtur, afslapning i bilen, eller som andagt, eller hvad dit behov nu måtte være.

Peter er enormt dygtig musikalsk. Med sit nummer Morning Dew får han skabt en balance i nummeret, som får lytteren til helt naturligt at stoppe op og bare være i øjeblikket. Det er et roligt og trygt nummer, som har virkelig gode, glidende og bløde overgange. Sangen går ind og rammer mit nervesystem og minder mig om at stoppe op og trække vejret. Det kan bruges i enhver sammenhæng, hvor man har brug for at geare ned. For mig er det et nummer, jeg ofte vender tilbage til for at finde roen og mærke mig selv i et hektisk liv.

Tjek Morning Dew ud samt hans tidligere album 'Spring Essentials'.

Morning Dew af Peter Houe:
Udgivet 21.10.25
Genre: Instrumental, klaver og cello
Følg Peter:
Facebook: Peter Houe Music
Youtube/Spotify: Peter Houe

Opmuntring til kvinden

Lærke Bjerre er en kristen musiker og sanger, der har ventet længe på muligheden for at kunne udgive sin egen musik. Den 1. november 2025 udkom hendes første single 'Dear Woman'.

Det er en dybtfølt sang med en tekst til kvinden, der har været eller er i krise. Lærke fortæller selv om sangen:

"Jeg oplevede, at jeg skulle skrive en sang fra Gud til mig selv. Den er et opgør med egne følelser om ikke at være værdig nok og at være bundet til fortiden. Jeg skulle i stedet se mig selv igennem Guds ord. At iklæde mig hans tanker om mig, at se det, han ser – at jeg er underfuldt skabt."

Det er en sang fra Gud til hende og nu til alle de, der måtte have brug for denne opmuntring, som sangen er. Hendes håb er, at andre må finde Jesus igennem sangene og opleve lægedom i deres liv, som hun selv har oplevet. Hun siger selv:

"Jeg har erfaret, at Gud kan vende enhver omstændighed."

Lige nu er der kun en enkelt udgivelse, men der er én mere på vej. Og der kommer yderligere to udgivelser; én den 15. januar og én igen den 5. april. Så hold skarpt øje med hendes kanal på spotify og youtube.

Jeg har allerede kørt sangen på repeat en hel del gange, da teksten er en kæmpe opmuntring ind i mit liv. Den minder mig om, at jeg ikke skal lade min fortid bestemme min fremtid og slutning. Jeg kan selv være med til at vælge min slutning, hvis jeg lader Jesus råde og minder mig selv om hans tanker for mig. Sangen minder mig om, at jeg er elsket af Gud. Jeg glæder mig til mere musik fra Lærke Bjerre.

Dear Woman af Lærke Bjerre:
Udgivet: 1.11.25 – Single
Genre: R&B
Følg Lærke Bjerre på Spotify og Youtube

Mændene samlede 12 sten op fra flodlejet, én sten for hver stamme, sådan som Herren havde befalet Josva, og tog dem med sig til det sted, hvor de slog lejr for natten.

To gange 12 sten skal minde om underet ved Jordanfloden

Da israelitterne skulle krydse Jordanfloden, fik præsterne den opgave at stå ude i floden med pagtens ark. Da de trådte ud i floden, standsede vandet, som kom nordfra, hobede sig op og stod som en vold ved byen Adam nær Saretan. (Josva 3,16).

"Efter at folket var kommet godt over på den anden side, sagde Herren til Josva:

"Sig til de 12 mænd, der blev udpeget af Israels 12 stammer, at de hver skal tage en sten fra det sted i flodlejet, hvor præsterne står, og tage stenene med sig til det sted, hvor I slår lejr i aften."

Så kaldte Josva de 12 mænd sammen og sagde til dem:

"Nu kan I gå over, men stands midt ude i flodlejet, hvor pagtens ark er. Der skal hver af jer samle en sten op og bære den på skulderen over på den anden side, så der er en sten for hver af Israels 12 stammer. De sten skal være et minde, og når jeres børn i fremtiden spørger: ‚Hvad betyder de mindesten?' skal I svare: "De minder os om dengang Jordanflodens vand standsede for at lade Herrens ark og folket passere." De sten skal altid minde Israels folk om det under, som skete, da vi krydsede Jordanfloden."

Mændene gjorde, som Josva havde sagt. De samlede 12 sten op fra flodlejet, én sten for hver stamme, sådan som Herren havde befalet Josva, og tog dem med sig til det sted, hvor de slog lejr for natten.

"Herren gjorde det sådan, at Josva den dag vandt stor respekt i folkets øjne. Fremover viste de ham samme ærefrygt, som de havde vist Moses."

Josva anbragte desuden 12 sten midt i floden på det sted, hvor præsterne stod med pagtens ark, og de sten er der den dag i dag. De præster, som bar arken, blev altså stående ude i flodlejet, indtil alt, hvad Herren havde befalet Josva, var udført.

På den måde førte Josva folket over floden, sådan som Moses havde givet instrukser om. Folket skyndte sig over floden, mens præsterne stod i midten, og da de alle var kommet over, fulgte præsterne efter med arken, mens folket stod og så til.

Som Moses havde befalet, gik de våbenføre mænd fra Rubens, Gads og Manasses halve stamme også med over floden. De udgjorde 40.000 bevæbnede krigere, som var klar til at kæmpe for Herren på Jerikos sletter.

Herren gjorde det sådan, at Josva den dag vandt stor respekt i folkets øjne. Fremover viste de ham samme ærefrygt, som de havde vist Moses.

Efter at Josva på Herrens befaling havde sagt til de præster, der stod med pagtens ark, at de skulle komme op af flodlejet, steg de op på bredden, og i samme øjeblik de satte foden på landjorden, strømmede vandet tilbage, og floden gik over sine bredder som før."

(Josva 4, 1-18)

Præsterne blev stående ude i flodlejet, indtil alt, hvad Herren havde befalet Josva, var udført. I samme øjeblik de satte foden på landjorden, strømmede vandet tilbage, og floden gik over sine bredder som før.

Tegningerne er fra Martin Young's Bible Cartoons. Teksten er fra Bibelen på hverdagsdansk.

Gospel Outreach i Congo:

Madingou – byen som ingen gider tage til

Per Hyldgaard sammen med beboere fra en pygmæstamme 150 km fra byen Madingou, som Gospel Outreachs missionsteam fik kontakt til under opholdet i Congo. Da evangeliet kort blev delt med dem, var de meget åbne for at snakke og lytte. Foto: GO

Af Judith Nørholm, Gospel Outreach

Den danske missionsorganisation Gospel Outreach (GO) har for nyligt afholdt sin første evangelisationskampagne i Republikken Congo. Congo er kendt for meget korruption og ballade, ligesom nabonationen Den Demokratiske Republik Congo. Dog er der mere fredeligt i Republikken Congo med færre indbyrdes krige.

Byen Madingou

Gospel Outreachs første kampagne i Republikken Congo blev holdt i byen Madingou. Byen har - inklusiv landsbyerne der er i oplandet – godt 70.000 indbyggere, og der har aldrig i byens historie været afholdt en sådan kampagne. Byen har et dårligt ry – selv iblandt kirkelandslederne. En af dem sagde, at "ingen vil tage til Madingou og gøre noget, så det er jo helt pinligt, at så kommer I langvejsfra for at nå en by, vi andre ikke vil gøre noget i!"

GO's kampagneleder i den fransktalende del af Afrika hedder Nazaire og er fra Benin. Han er en erfaren mand, der har arrangeret kampagner for Reinhard Bonnke, Morris Cerullo og mange andre internationale kendte organisationer, der holder store kampagner. Nazaire fortæller, at selv for ham var Madingou et hårdt sted at arbejde. Congo har meget korruption – Madingou har meget korruption. Desuden virkede det som om, byen var totalt ligeglad med de åndelige ting. Der var lav arbejdsmoral og i det hele taget mange udfordringer at håndtere. Fuldstændigt som landslederen sagde. Der er imidlertid altid nogle, som er sultne efter at kende sandheden!

Stor respons

Trods de udfordrende omstændigheder kom der mange tusinde til kampagneaftnerne, og i løbet af de fire aftenmøder gav flere tusinde respons på frelsesindbydelsen, når evangelist Per Hyldgaard havde forkyndt et enkelt, men tydeligt frelsesbudskab. Mange ønskede efterfølgende at blive kontaktet af en menighed, og der er kommet dejlige tilbagemeldinger om, at kirkerne er vokset, samt at to nye menigheder er startet efter kampagnen

Nye menigheder

Der skal helst startes nye menigheder efter en sådan kampagne. Det er et vigtigt fokuspunkt for Gospel Outreach. Grundlægger Per Hyldgaard fortæller, at både valget af hvilken by, der skal holdes kampagne i, samt træning og undervisning af kirkelederne i forberedelsesfasen, lægger stor fokus på menighedsplantning. Det er en af nøglerne til, at der er startet mange hundrede nye menigheder efter en Gospel Outreach kampagne de sidste 22 år. Selvom GO ikke står med selve ansvaret for starten af nye kirker, er kampagnerne altså affyringsrampen for, at det sker.

Helbredelser og mirakler

Hver kampagneaften tilbydes der også forbøn for de mange behov, folk kommer med. Og Gud virker med. Blot for at nævne nogle enkelte vidnesbyrd:

I 2013 havde en kvinde ved navn Bourngа gennemgået en operation, men noget gik galt. Hun blev nemlig døv bagefter. I 12 år havde hun været totalt døv, men efter forbøn blev hun hørende. Hun kunne nemt høre og gentage selv den mindste hvisken.

I marts 2025 fik Zumba Mavae foretaget kejsersnit. Desværre mislykkedes det, og begge hendes tvillinger døde. Efterfølgende var der selvfølgelig stor sorg, men også mange smerter efter den mislykkede operation. Smerterne var så stærke, at hun havde svært ved at gå eller bevæge sig. Gud helbredte hende efter forbøn, og hun blev smertefri og kunne både gå, løbe og danse uden problemer.

Paul blev helbredt

Så var der Paul. Han var for nogle år siden pastor i en kirke i Madingou, men han stoppede som pastor og faldt helt fra troen. Derefter begyndte hans liv at falde helt fra hinanden. Han blev meget syg, begyndte at gå til heksedoktor og endte med at være lam i sit venstre ben. Det hele var ren elendighed. Han kom første aften til kampagnen, og Jesus rørte ham mægtigt og helbredte ham. Han kunne derefter både gå, løbe og hoppe, som var han en ung mand! Guds nåde og barmhjertighed er stor.

Per Hyldgaard mødte borgmester Pouela (venstre) og guvernør Nganongo (højre). Begge bød teamet velkommen til Madingou. Foto: GO

Pygmæ-stammen lever meget fattigt, og pygmæer bliver set meget ned på, ringeagtet og ofte groft udnyttet. Foto: GO

Dede og hans onkel mødte barmhjertighed

Udenfor det hotel hvor missionsteamet boede, stod der hver dag på den samme kvadratmeter en mand, som hed Dede. Det var et ynkeligt syn at se den forfærdelige forfatning, han var i. Det var tydeligt, han havde problemer, også mentale problemer. Han var hverken blevet vasket i flere år, eller havde fået klippet sit hår, ligesom hans tøj nok aldrig havde været vasket. Det danske team kontaktede ham og fik også kontakt til hans onkel, der var hans værge. Onklen fortalte, at for tyve år siden, blev Dede ramt af en sygdom, hvis konsekvens var, at Dede blev fysisk og psykisk handicappet. Efterfølgende kunne han ikke tage vare på sig selv og havde ikke noget sprog.

Teamet fik ham vasket, klippet og gav ham nyt tøj. Onklen græd overvældet over, hvad "de kristne", som han sagde, "havde gjort for Dede". Dede var da også som forvandlet, selvom han stadig var handicappet.

Den sidste aften kom onklen og Dede til kampagnen, hvor de gav deres hjerte til Jesus.

Mødet med pygmæerne

Missionsteamet fandt ud af, at der kun 150 km fra Madingou levede en pygmæ-stamme. Disse levede i udkanten af skoven og i den by, der var ved skovens udkant. Længere inde i skoven lever der isoleret stadig mange pygmæer. Pygmæerne er set meget ned på, ekstremt fattige, ringeagtet og ofte groft udnyttet. Det lykkedes teamet at få kontakt til disse. De var meget åbne for at snakke og lytte.

Evangeliet blev kort delt med dem, og hvem ved, måske laver Gospel Outreach i den nærmere fremtid en kampagne, med det formål at nå denne stamme med evangeliet og dele Guds kærlighed med dem.

Godt sagt:

"Selvom brødre dør for brødre, så udgydes martyrernes blod dog ikke til syndernes forladelse for brødrene, men Kristus gjorde det for os. Derved gav han os ikke noget at efterligne, men noget at takke for."

(Augustins kommentar til Johannesevangeliet)

Regnbuen viste sig netop i det øjeblik, da bibelmarathon læste om regnbuen

Til BibelMarathon i København viste regnbuen sig, da der blev læst om regnbuetegnet i 1. Mosebog. Foto: Judith Lange Grove

Til BibelMarathon i Aabenraa viste regnbuen sig igen, netop da der blev læst om regnbuetegnet i 1. Mosebog. Foto: Privat

Måske husker du, at vi i midten af august bragte en lille artikel i Udfordringen om et bibelmarathon i København, hvor en gruppe kristne på 89 timer læste hele Bibelen i Bibliotekshaven i København.

Som forberedelse havde de frivillige holdt daglige bedemøder, og to af arrangørerne havde gået rundt om Christiansborg syv gange i stille bøn. Samme morgen så de en klar regnbue, som de opfattede som en bekræftelse på Guds gunst over deres forehavende.

Den 4. august kl. 19.00 indledte de oplæsningen fra Første Mosebog 1,1 og netop da de havde læst Guds løfte til Noa om regnbuen, kom der en dobbelt regnbue frem på himlen over København.

Et stærkt tegn for de medvirkende, men naturligvis også noget der sagtens kan affejes som tilfældigheder.

Men når nu præcis det samme skete, da dele af den samme gruppe gennemførte et tilsvarende bibelmarathon i Aabenraa i slutningen af oktober, må selv skeptikere få sværere ved at bevare skepsissen.

Mandag den 27. oktober kl. 15 indledte en gruppe kristne et bibelmarathon udendørs i Aabenraa, og ganske som i København viste regnbuen sig igen på himlen, netop som der blev læst op fra beretningen om Noa og regnbuen.

Anne Manning-Pedersen, som af og til skriver her i avisen, var med til arrangementet og fortæller om oplevelsen:

"Inden vi gik i gang, bad jeg som en lille pige: Far, vil du vise os en regnbue, som du gjorde i København, da de læste om dit løfte til Noa," fortæller Anne Manning-Pedersen med et smil.

"Vi havde meget regnvejr i ugen op til bibelmarathon, men vi bad for tørvejr, så vi kunne starte programmet som planlagt. På dagen havde vi tørvejr, men da jeg tog hjemmefra begyndte det at regne. Jeg kiggede på skyerne og sagde: Nej. Ikke i dag. Det skal væk i Jesu navn, og så kørte jeg til bibelmarathon. Da vi begyndte med shofarblæsning i fire retninger og bad Gud om at vise nåde over Aabenraa by og kommune var himlen blå.

Vi begyndte at læse og for hver få minutter, kiggede jeg op på himlen. Himlen var stadig blå og solen skinnede. Men lige da vi begyndte at læse om Guds løfte om regnbuen til Noa, kiggede jeg op i himlen, og der var en regnbue, som jeg havde bedt om. En halv regnbue, som snart blev til en hel regnbue, og der kom også en let regn af store dråber. Kun få minutter, og så var himlen blå igen og regnbuen var væk," fortæller Anne Manning-Pedersen og tilføjer:

"Da jeg oplevede det, følte jeg det som om Gud bøjede sig fra himlen og gav mig en fars kys. Det var så stærkt for mig."

Simon

Få Udfordringen leveret gratis hver weekend i to måneder - og få samtidig fuld digital adgang

Tilbuddet er helt uforpligtende og stopper automatisk, når de to måneder er gået, medmindre du ønsker at fortsætte.
Læs mere på udfordringen.dk/tilbud eller scan QR-koden *

** Tilbuddet gælder kun nye abonnenter og til adresser i Danmark*

KLUMME

Fuglene vendte tilbage

I weekenden gik mit foderbræt i haven i stykker. Foderbrættet var noget af det første, jeg købte, da vi flyttede ind. I de 17 år der er gået, hvor vi har boet i huset, har jeg hver morgen siddet og drukket min morgenkaffe og set på fuglelivet udenfor vinduet.

Fra det gik i stykker, gik det hurtigt, før alt var spist, og fuglene fløjet videre. De næste to morgener var der ingen fuglefløjt. Jeg fik i løbet af weekenden sat et nyt foderbræt op, og denne morgen vågnede jeg igen til fuglefløjt og aktivitet i haven. Nu er livet tilbage, ganske som om det ikke havde været væk. Jeg er imponeret over, hvordan fuglene har fået signaleret til hinanden og igen er rykket ind. En solsort er endda i gang med at bygge rede i hækken

Jeg er i en periode lige nu, hvor fuglesangen er lidt på afstand i mit liv, og jeg kæmper imod bekymringer og træthed. I det blev fuglenes tilbagevending et skønt billede på håb. Vores liv har forskellige årstider, som jeg også har skrevet om før. Sangen kommer tilbage igen. Imens jeg venter, kan jeg øve mig i at fodre det rigtige, at give fokus på de rette ting.

Da jeg kiggede på fuglenes aktivitet og lyttede til deres sang, kom en strofe fra en sang jeg ofte sang i min ungdom (fra: "Du klager så ofte" af Jakob Carlsen):

At tro, det er ikke at tro, at du tror,
Men barnligt at klynge dig fast til Guds ord.
Det er i din afmagt at se på Guds lam
og lade dig nøje med ordet om ham

Når sangen forsvinder fra mit hjerte i perioder, er det godt at binde mig til den mast jeg tror på. For som der står tidligere i sangen,

Din tro vil du føle og tro, at du tror
og tør ikke stole på løfternes ord.
Du ser på dig selv og på alt, der er galt,
og dermed du glemmer, hvad Herren har talt

Det er det, jeg skal fordre med: Tillid. Ikke at jeg skal føle noget bestemt, mærke et særligt nærvær eller tænke på en bestemt måde. I stedet skal jeg overgive mig helt i tillid. Tilliden til at Gud skaber nyt, at Gud igen lader sangen vokse indeni, det tager tid, men jeg må tro, fuglene altid vender tilbage.

Af Dorthe Sandvad
autoriseret coach

Bestil årets juleavis til uddeling

...så flere i Danmark bliver opmærksomme på julens fantastiske budskab.

Udfordringen udgiver igen i år en speciel juleavis, som henvender sig til almindelige danskere. Del den ud i din by eller blandt dine venner. Tal evt. med andre i din kirke om en samlet uddeling.

Se priser og bestil på Hosianna.dk eller på tlf. 74 56 22 02

Juleavisen 2024.

Avisen udkommer 30. november. Bestil senest 24.11 - så er du sikker på at få dine aviser.

Hvis du ikke selv kan uddele avisen, men gerne vil betale for andre, kan du skrive en mail til redaktion@udfordringen.dk og oplyse, hvor mange aviser, du vil donere. Betalingen sendes til bankkontonr. 7040-0002565199 eller Mobilepay 177465 - mærket 'Juleaviser'.